

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ¹

(Β' μέρος)

«Τό ἔργο τῆς οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία καί ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων»².

Ἡ ἀναφορά τῆς ἀποψινῆς Συνάξεως στό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ ἀοιδίου π. Ἀντωνίου ἔχει ἐκκλησιαστικό χαρακτήρα, παρόλο πού τήν ὀνομάσαμε «Φιλολογικό μνημόσυνο». Αὐτό σημαίνει, ὅτι τά ὅσα τιμητικῶς ἀναφέρονται στό πρόσωπο τοῦ π. Ἀντωνίου διαβαίνουν, ἀφ' ἑνός μὲν «ἐπί τό πρωτότυπον», δηλαδή, στήν ἀρχετυπική εἰκόνα τῆς δυναμικῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου στόν ἄνθρωπο, ἀφ' ἑτέρου δέ διαχέονται καί διαποτίζουν τίς ὑπάρξεις ὄλων ἐκείνων, πού ἀπαρτίζουν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία.

Σ' αὐτό τό χῶρο καί τό πλαίσιο τοποθετεῖται τό ἔργο τῆς οἰκοδομῆς στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Καί ἐδῶ συναντᾶμε τά κίνητρα καί τά κριτήρια τῆς ποιμαντικῆς ἐργασίας τοῦ π. Ἀντωνίου. Ἡ προσφορά τῆς θεανθρώπινης ζωῆς τοῦ Χριστοῦ στους ἀνθρώπους ἐκφράζεται μέ τήν ἀπρόσκοπτη κυκλοφορία τῆς ὄντολογικῆς καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης Του, πού ἐφοδιάζει τόν ἄνθρωπο μέ τή ζωοποιούσα Ἀλήθειά Του. Ἡ ὁποιαδήποτε παραφθορά καί ἀλλοίωση αὐτῶν τῶν πνευματικῶν συντεταγμένων συνιστᾶ σχισματική ἢ αἰρετική εἰκόνα τῆς ἀγαπώσης ἀληθείας καί ἀληθευοῦσης ἀγάπης στήν πραγματική ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἐκπηγάζει ἀπό τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας.

Τά θεμελιώδη αὐτά στοιχεῖα ὑπενθυμίζονται σέ ὄλους μας γιά νά ἐντοπίσουμε τίς συντεταγμένες μέσα στίς ὁποῖες ἐκινεῖτο καί κινεῖται τό ποιμαντικό ἔργο τοῦ π. Ἀντωνίου.

Πρόκειται γιά τήν οἰκοδομή καί αὔξηση τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐν ἀγάπῃ, πού συγχρόνως ὅμως ἀποτελεῖ καί ἐκφράζει τήν ἀκοίμητη μέριμνα γιά τήν ἀντιμετώπιση καί ἀναίρεση τῶν ποικιλωνύμων αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ τέτοια ἐκκλησιολογικά κριτήρια ὁ π. Ἀντώνιος διέθετε τήν πνευματική ἐμπειρία γιά τήν ἀνεκτίμητη ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ὅπως ἐκπηγάζει ἀπό τήν ὄντολογική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ...

Ἡ ἀδιάκοπη φροντίδα καί ἐργασία του, πού συνήθως ἔπεφτε στους καθ' ἡμᾶς ἀδύνατους καί ἀσθενικούς ὤμους του, λόγω τῆς μερικῆς ἢ καί γενικῆς ἐγκαταλείψεώς του ἀπό τοὺς ἄλλους, ἐξεπήγαξε ἀπό τό κίνητρο καί τό κριτήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή τήν ἀγάπη προσέφερε ὁ π. Ἀντώνιος θετικά μὲν στήν ποιμαντική οἰκοδομή τῶν πιστῶν, ἐλεγκτικά δέ καί ἀναιρετικά στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καί τῆς παρα-

1. Απόσπασμα ἀπό τό βιβλίο «Ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος. Ἀφιέρωμα», ἔκδοση «Ἀθήνα 1997».

2. Απόσπασματα ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη.

θηρησκείας. Αυτή όμως η αγάπη δέν γινόταν εύκολα αντιληπτή από όσους προσήγγιζαν τό έργο του π. Άντωνίου μέ νοησιαρχικό και έξωτερικό τρόπο μιās εύκολης προσαρμογής τής Όρθοδόξου αλήθειας. Όρισμένοι και εύτυχως ελάχιστοι θρησκευολογούντες βιάστηκαν νά μιλήσουν και νά γράψουν για άναβίωση του φαινομένου του «σεκταρισμού». Ή άστοχία τους εξηγείται εκ του ότι δέν μπόρεσαν νά διακρίνουν στην άπολυτότητα και μοναδικότητα τής εν Χριστώ Άληθείας τήν κατ' έξοχήν κενωτική διακονία τής αγάπης, πού βοηθεϊ στην άναίρεση οίασδήποτε άυτονομίας του ανθρώπου σε διάφορες μορφές θρησκείας (πλέγμα άνατολικών θρησκειών) ή και παραθρησκείας (άποκρυφιστικές μορφές -Γκουρουϊσμός, «Νέα Έποχή», κ. ά.).

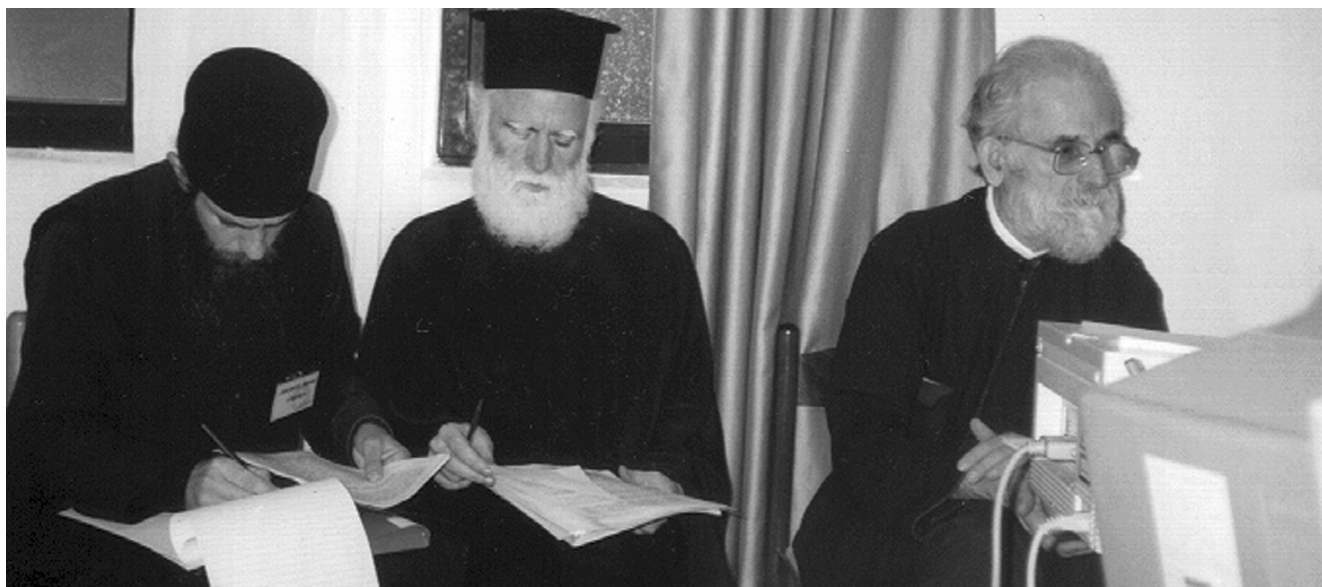
Ό π. Άντώνιος μέ τά εκκλησιολογικά του κριτήρια διέκρινε πολύ σωστά στή διεκδίκηση τής άυτονομίας ή άυτογνωσίας των θρησκειών ή τής παραθρησκείας τήν επανάληψη του θανασίμου προπατορικού άμαρτήματος, όπου ο άνθρωπος ιδιοποιείται και σφετερίζεται τά χαρίσματα του Θεού μέ σκοπό τον παραμερισμό του Δημιουργού και τήν έξ αυτού «θεοποίηση» του έαυτου του...

Έκείνο τό «*άχρως οϋ̄ μορφωθή Χριστός εν υμίν*» του Άποστόλου Παύλου ήταν η άδιάκοπη μέριμνα του π. Άντωνίου, πού δέν τον

άφηνε νά ήσυχάσει, νά ξεκουρασθεϊ και νά κοιμηθεϊ...

Ό π. Άντώνιος χρησιμοποιούσε τό άνυποχώρητο κριτήριο τής όντολογικής αγάπης του Χριστού στην αντιμετώπιση των ολοκληρωτικών αίρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων. Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι ο ήλιος τής θεανθρώπινης αγάπης ζωοποιεί μέν τους ζωντανούς όργανισμούς, άποσυνθέτει δέ τά νεκρά πτώματα. Ή άπουσία τής καθολικής ζωής από τίς αίρέσεις και τίς παραθρησκείες όδηγοϋσε τά μέλη της στό νά βλέπουν τήν εν Χριστώ αγάπη του π. Άντωνίου, ως τή μεγαλύτερη κόλαση στην πορεία τους προς τον πνευματικό θάνατο.

Γι' αυτό και οι επιθέσεις τους είναι ένα είδος ολοκληρωτισμού και πνευματικής τρομοκρατίας, πού προσπαθεϊ νά «σπιλώσει» τήν προσφορά τής Όρθοδόξου αλήθειας μέ τή διαστροφή τής πραγματικότητας και τή χρησιμοποίηση τίτλων, όπως: «Ναζισμός και παραθρησκεία στά πρόθυρα του 21^{ου} αιώνα» - *Έκδοση ΠΑΝ.Ι.Φ.Ε., Άθήνα, 1995*. Ή άνταπόδοση τής αγάπης του Χριστού εκφράζεται και έμπεριέχεται μέ συγκεκριμένο τρόπο, ένδιαφέρον, φροντίδα, πόνο και άγωνία στό πρόσφατο έργο του π. Άντωνίου: «Ναζισμός μέ άλλο πρόσωπο» - *Έκδοση Διάλογος, Άθήνα, 1996*.

Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ¹

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)

(Γ' μέρος)

Πρόκειται λοιπόν για κατάλοιπα της «θηρσκειάς της έκκοσμηκεύσεως», που διασώζονται ακόμη στις δοξασίες μερικῶν ψυχολόγων και ψυχιάτρων, οί όποιοι προβάλλουν τή βασική αίτία του κακοῦ ὡς τή «λύση». Λαμβάνουν ὡς «μοντέλο» τὸν πτωτικὸ ἄνθρωπο μὲ

1. Από τό βιβλίό του: «Αντιμετώπιση τῶν αίρέσεων. Προβληματική και στρατηγική». Έκδοσις Π. Ε. Γ.

ὄλα τὰ ὑπαρξιακά του κενά και τὸν ἀπολυτοποιοῦν. Ἔτσι ὁ Σατανᾶς μπορεῖ νὰ μὴν ἔρχεται πρῶτος, ἔρχεται ὅμως σίγουρα δεύτερος, και ἐμφανίζεται πάντοτε ὅπου ὑπάρξουν κενά και προπαντός, ἐκεῖ που ὁ ἄνθρωπος μὲ «νύχια και μὲ δόντια» ὑπερασπίζεται τήν αὐτονομία του και μὲ δογματικὸ και ἀδιάλλακτο τρόπο χαρακτηρίζει τήν πίστη τῆς Ἐκ-

Συνοπτικά παραθέτουμε τά ἐξῆς θεμελιώδη γνωρίσματα, που χαρακτηρίζουν τό ποιμαντικὸ και ἀντιαιρετικὸ ἔργο του π. Ἀντωνίου:

α) Τήν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογική θεμελίωση, που ἀποκαλύπτει τήν ἐνιαία και καθολική φύση του ἀνθρώπου, ὅπως ἀνακεφαλαιοῦται στό Πρόσωπο του Χριστοῦ.

β) Τήν ἐν Χριστῷ σωτηριολογική ἀλήθεια, που φανερώνεται, ὡς ἐνυπόστατη και διοχετεύουσα στόν ἄνθρωπο τό μυστήριό τῆς ἀνώλεθρης ζωῆς.

γ) Τήν προσωπική διάσταση του ἀνθρώπου, που ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς ὑπάρξεως και που ἀναδύεται και ἐνεργοποιεῖται στήν κοινωνία τῆς ἀγάπης του Χριστοῦ, ὡς ἐκφραση τῆς ζωῆς Του, δηλαδή, τῆς Ἐκκλησίας.

δ) Τήν κλήση του ἀνθρώπου νὰ μετασχεῖ προσωπικά στήν κοινωνία τῆς σωτηριώδους ἀληθείας του Χριστοῦ, ὅπως προσφέρεται στό μυστήριό τῆς λειτουργικῆς και εὐχαριστιακῆς Συνάξεως τῆς Ἐκκλησίας...

Ἄν εἶχαμε αἰσθητῶς παρόντα τόν π. Ἀντώνιο -ἡ πνευματική και ἀόρατη παρακολούθησή του συνιστᾶ ἀδιάψευστη πραγματικότητα- θά δεχόταν τήν ἀποψινή μας ἐκδήλωση μόνον ὡς κίνητρο για τό φωτισμό και τήν πνευματική ἐνίσχυση ὄλων τῶν ὑπευθύνων φορέων, ἀλλά και τῆς δημιουργικῆς πρωτο-

βουλίας κάθε μέλους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας για τήν περαιτέρω προώθηση του ἔργου μας τῆς Ὁρθοδόξου οἰκοδομῆς και τῆς δημιουργικῆς ἀντιμετώπισεως του πνευματικοῦ κινδύνου τῶν αίρέσεων και τῆς παραθηρσκειας. Ἡ μεθοδική και δαιμονική ὀργάνωση τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν και μάλιστα σέ διεθνές ἐπίπεδο προκαλεῖ ἔντονα τήν πνευματική ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας μας διά τῶν Ἱεραρχῶν της νὰ ὀργανώσει χωρὶς ἀναβολή, ὑπεύθυνα και ἀποφασιστικά τήν συνέχιση του δοκιμασθέντος ἔργου του ἀοιδίμου π. Ἀντωνίου, ὥστε στό πνεῦμα τῆς Ὁρθόδοξης οἰκοδομῆς νὰ στηρίζει τό λαό του Θεοῦ και νὰ ὑποστηρίζει ἐπώνυμα πρόσωπα, που περιλαμβάνονται στίς λίστες τῶν διαρκῶς ἴσως διά μηνύσεων ἐπιτιθεμένων αίρετικῶν.

Ἡ ἔντονη και αὐξανόμενη ἀπειλή τους πρέπει τελικά νὰ κρατεῖ ὄλους μας σέ ἐγρηγορηση, δραστηριότητα και ἀδιάλειπτη προσευχή. Αὐτό ἄλλωστε εἶναι τώρα και τό ἔργο του π. Ἀντωνίου, που εὐχεται μέ ἀγάπη και στοργή στό θρόνο τῆς Χάριτος του Θεοῦ για ὄλους μας. Καί ἐμεῖς μέ τήν ἀποψινή μας ἐκδήλωση εὐχαριστοῦμε τόν Θεό για τό ἔργο του π. Ἀντωνίου. Αὐτό σημαίνει πῶς ἡ εὐχαριστία μας στόν Θεό ἀντανακλᾷ και ἀγκαλιάζει τήν πραγματικότητα τῆς αἰωνίας μνήμης του π. Ἀντωνίου.

κλησίας σὲ κάθε τί ὑπερβατικὸ ὡς μεσαίωνα καὶ δεισιδαιμονία.

Ὅταν μάλιστα ἡ θέση αὐτὴ προβάλλεται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δὲν γνωρίζουν τὸ ὅλο σκηNIKὸ τῶν ὀλοκληρωτικῶν αἰρέσεων καὶ τοῦ παραθρησκευτικοῦ χώρου, καὶ χαρακτηρίζουν τὰ θύματα τῶν ὁμάδων αὐτῶν ὡς ἀντικοινωνικὲς προσωπικότητες μὲ ἐγκληματικὲς προδιαθέσεις, ποὺ χρησιμοποιοῦν τὶς «δεισιδαιμονίες» ὡς θεωρητικὸ ὑπόβαθρο, τότε ἡ τυχὸν «ἀγωγή» ποὺ θὰ τοὺς συστήσουν θὰ εἶναι καὶ ἀποπροσανατολιστικὴ καὶ ἐπιζήμια γιὰ τὴν ψυχικὴ τους ὑγεία.

Μὲ αὐτὸ δὲν θέλουμε νὰ ἀπορρίψουμε τὴν προσφορὰ τῆς ψυχιατρικῆς, μάλιστα σὲ κλινικὲς περιπτώσεις. Αὐτὸ ποὺ ἀπορρίπτουμε εἶναι ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς θρησκευτικῆς δοξασίας αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ποὺ διακηρύττεται ὡς δῆθεν «ἐπιστημονικὴ», ἐνῶ ταυτόχρονα χαρακτηρίζουν τὸ χριστιανὸ ποὺ πιστεύει στὴν ὑπαρξὴ ὑπερβατικῆς πραγματικότητας ὅπαδὸ τοῦ μεσαίωνα καὶ σκοταδιστῆ. Οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες τους γιὰ τὶς δικὲς τους παραλείψεις καὶ γιὰ τὰ δικά τους κενά. Ὅμως καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ ὑπερασπίζονται τὰ κατάλοιπα τῆς θρησκείας τῆς ἐκκοσμικεύσεως ὀφείλουν νὰ ἀναλάβουν τὶς δικὲς τους τεράστιες εὐθύνες.

Μὲ μία τέτοια λαθεμένη «γνωμάτευση» εἶναι φυσικὸ νὰ ὀδηγηθεῖ κανεὶς σὲ λαθεμένη ἀντιμετώπιση. Ἔτσι στὴν Παλλήνη προτάθηκαν διάφορα πράγματα, ὅπως ἡ δημιουργία πολιτιστικῆς κοινότητας νέων, ἀθλητικοί, ποδοσφαιρικοί, σκακιστικοὶ ἀγῶνες, νεανικὸ θέατρο, δημοτικὸς κινηματογράφος καὶ πολλὰ ἀλλὰ ποὺ θὰ «γεμίσουν» τὸν ἐλεύθερο χρόνο τῶν νέων.

Ὅμως χωρὶς νὰ ὑποτιμοῦμε ὅλα αὐτὰ τὰ σπουδαῖα πράγματα, πρέπει νὰ παρατηρήσουμε πὼς δὲν λύνουν τὰ ὑπαρξιακὰ προβλήματα τῶν νέων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀναζητήσεως καὶ τῆς περιπλανήσεώς των. Γιὰ νὰ δημιουργήσει κανεὶς μιὰ πολιτιστικὴ κοινότητα πρέπει προηγουμένως νὰ προσδι-

ορίσει τὴν ὑπαρξιακὴ του ταυτότητα, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὶς ἀξίες ποὺ τὴν συνιστοῦν. Πάνω σ' αὐτὴ τὴν ταυτότητα οἰκοδομεῖται ἓνας πολιτισμὸς καὶ μία πολιτιστικὴ κοινότητα. Σ' αὐτὴ τὴν κοινότητα θὰ ὑπάρχει πλέον ἓνα σταθερὸ «μέτρο κρίσεως» καὶ ἓνα σημεῖο ἀναφορᾶς ποὺ θὰ προστατεύει τοὺς νέους ἀπὸ ξένες μεθοδεύσεις καὶ ἐπικίνδυνες παγιδεύσεις, προερχόμενες ἀπὸ τὸν κῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καὶ τῆς παραθρησκείας.

Συνοψίζοντας τὰ παραπάνω παρατηρούμε συμπερασματικὰ ὅτι ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς ψυχολογίας καὶ τῆς ψυχιατρικῆς συνιστοῦν μεγάλο κίνδυνο γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰτὶ δὲν λαμβάνει ὑπόψη τὴν πνευματικὸν παράγοντα ὡς αἰτία ἀναζητήσεως, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν παγίδευση σὲ τέτοιες ὁμάδες, ἀλλὰ καὶ ὡς βασικὸ στοιχεῖο στὴν προσφορὰ βοήθειας, πρὸς ἀποδέσμευση, «ἀποτοξίνωση» καὶ πλήρη ἐπανένταξη στὴν ὁμαλὴ ζωὴ καὶ στὴν ἐν Χριστῷ κοινωμία, ἡ ὁποία δὲν ἀφήνει πλέον κενὰ καὶ δὲν συνεπάγεται κινδύνους περαιτέρω ἀναζήτησης καὶ περιπέτειες.

Θεωροῦμε ὅμως, παρὰ ταῦτα, τὰ συμπεράσματα τῶν Ἀμερικανῶν ψυχιάτρων χρήσιμα γι' αὐτὸ καὶ τὰ παραθέτουμε στὴ συνέχεια.

Τὰ συμπεράσματα τοῦ ψυχιάτρου John Clark

Ὁ ψυχίατρος John Clark, ποὺ ἔκανε εἰδικὲς μελέτες πάνω στὶς ἀρνητικὲς ἐπιδράσεις τῶν ὁμάδων αὐτῶν στὴν προσωπικότητα τῶν θυμάτων, στηριζόμενος στὴν κλινικὴ του πείρα, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα στὴ διαδικασία προσηλυτισμοῦ:

1. Ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια.
2. Ἐντονη πίεση ἀπὸ μέρους τῆς ὁμάδας.
3. Ἀπομόνωση ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, τὶς ιδέες καὶ τὰ δεσμὰ τῆς οἰκογενείας.
4. Στέρηση τοῦ ὕπνου.
5. Κανόνες αὐστηροὶ ποὺ ἀφοροῦν τὴ νηστεία.
6. Συνεχῆς ψαλμωδία καὶ περιέργα ἔθιμα.

7. Τρομοκρατία, πού εκδηλώνεται με συχνές παρατηρήσεις.

8. Κανόνες υγείας υπερβολικοί, καταναγκασμός στη φτώχεια και στην ύποταγή.

Για να προσηλυτίσει κανείς άτομα πού βρίσκονται σε στάδιο εϋπάθειας, λέγει ο ψυχίατρος Clark, πρέπει να ακολουθήσει ολόκληρη σειρά γεγονότων, πού τελικά θα καταφέρουν να υποτάξουν έντελώς τὸ πρόσωπο αὐτὸ καὶ τὸ πνεῦμα του.

Κατ' ἀρχὴν, λέγει, πρέπει νὰ βρεθεῖ μία ἐπαφὴ μὲ δυνητικούς προσηλύτους. Ἡ πρώτη ἐπαφὴ ἐφαρμόσθηκε ἀπὸ ὅλες τὶς αἰρέσεις πού ξέρουν ἐπιτυχημένα νὰ τὴν κάνουν ἀληθινὴ τέχνη. Μεγάλη τέχνη! Μερικὲς ἔχουν ἐντυπες ὁδηγίες γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ πλησιάζουν τὸ θύμα τους, μὲ ποιὸ τρόπο μποροῦν νὰ ἀσκήσουν μία ὀρισμένη πίεση σὲ κάθε ἀνυποψίαστο πολίτη καὶ ποιὸς ὁ βαθμὸς πιθανότητος νὰ κάνουν ὀρισμένο ἀριθμὸ προσηλύτων μὲ τὴ βοήθεια συνεχοῦς πιέσεως.

Ἄν ἡ ὁμάδα, κατὰ γενικὸ τρόπο, δείχνει ὅτι εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ ὅλους καὶ φυσιολογική, αὐτὸ εἶναι καλὸ στοιχεῖο ἐπιτυχίας. Ὅταν ἓνα ἀπὸ τὰ άτομα μὲ τὰ ὁποῖα ἦρθαν σ' ἐπαφὴ, δηλώνει ὅτι εἶναι ἔτοιμο νὰ δεχθεῖ τὶς γενικῶς ἀπλὲς προτάσεις πού τοῦ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς αἰρέσεως, τότε θὰ ὀδηγηθεῖ στὶς πρακτικὲς πού ἀκολουθεῖ ἡ ὁμάδα καὶ πού εἶναι σαφῶς μυστηριώδεις καὶ ἐκλεπτυσμένες, μὲ σκοπὸ νὰ καταλήξουν στὸν προσηλυτισμὸ.

Χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πιέσεις ἔντονες, κηρύγματα, ψέματα, ὁδηγίες, κατάχρηση ὀρισμένων δυνατοτήτων. Ἐδῶ προστίθεται καὶ ἡ πίεση πού προέρχεται ἀπὸ τὴν παρουσία τῆς ὁμάδας. Αὐτὰ εἶναι πράγματα ἀπροσδόκητα καὶ έντελῶς καινούργια γιὰ τὸ ἐν λόγω πρόσωπο. Τὰ τραγούδια, οἱ ἐπιλαμβανόμενες προσευχὲς καὶ ἡ μετάδοση τῆς σκέψεως μὲ τὴ βοήθεια τοῦ διαλόγου, αἰχμαλωτίζουν τὶς νέες ἰδεαλιστικὲς ψυχὲς τὶς φυλακίζουν. Αὐτὰ τὰ μέσα χρησιμοποιοῦνται συνεχῶς.

Ὅλα αὐτὰ προκαλοῦν τέτοια ἔνταση, ὥστε μερικοὶ πού θὰ δεχθοῦν μία τέτοια πίεση καὶ πού τὰ συναισθήματα τους ἐπηρεάζονται εὐκόλα, τείνουν νὰ πέσουν σὲ κατάσταση, ὅπου ἡ προσοχὴ εἶναι μειωμένη. Αὐτὸ ἐντείνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στεροῦνται ὅλο καὶ περισσότερο τὸ πλαίσιο τῶν συνήθων κοινωνικῶν τους σχέσεων καὶ ἔχουν ἔλλειψη ὕπνου. Τὴν κατάσταση αὐτὴ μπορεῖ νὰ τὴν χαρακτηρίσει κανεὶς ὡς λήθαργο.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὁ προσήλυτος ἀρχίζει νὰ χάνει τὸν ἔλεγχο τοῦ πνεύματος καὶ τῶν πράξεών του, εἴτε μερικῶς, εἴτε γενικῶς. Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς ἐξασκεῖται τώρα ἀπὸ τὴν ὁμάδα ἢ ἀπὸ ἐκεῖνον στὸν ὁποῖο ἔχει ἀνατεθεῖ ἡ εἰδικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἐν λόγω πρόσωπο. Αὐτὴ ἡ περίοδος μνήσεως ὀνομάζεται ἐπίσης περίοδος «καταναγκαστικῆς πειθοῦς» ἢ κατάσταση πού δέχεται ἀναγκαστικὴ ἐπιρροή.

Ὅταν τὸ θύμα φθάσει σ' αὐτὸ τὸ στάδιο μειωμένης προσοχῆς καὶ ἀδυναμίας νὰ δεχθεῖ ἄλλη ἐπιρροή, ἀρχίζει τὸ πραγματικὸ ἔργο τοῦ προσηλυτισμοῦ. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ὀνομάσει ἐπίσης ἔτσι τὴ μεταρρύθμιση τῆς σκέψεως. Εἶναι πάντα ἓνα πρόγραμμα ἀπίστευτης ἐντάσεως. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὅλες οἱ αἰρέσεις ἀρχίζουν τὴν πίεση γιὰ ἀναμόρφωση τῆς σκέψεως μὲ μία πίεση τῆς ὁμάδας. Τὸ φαγητὸ ἀλλοιώνεται καὶ προστίθενται στοιχεῖα ἐκφοβισμοῦ καὶ ἐνοχῆς. Πρῶτα προσεκτικὰ καὶ μετὰ μὲ ἔμφαση μιλοῦν γιὰ ὑπερφυσικὲς πιέσεις, τὶς ὁποῖες θὰ ὑποστοῦν στὸ μέλλον.

Δίνουν πολυάριθμες ὑποσχέσεις εὐτυχίας καὶ ἀπολύτρωσης. Παίρνουν ὡς δεδομένο, ὅτι ὁ κόσμος θὰ τελειώσει σὲ λίγο καὶ θὰ ὑπάρξουν καταπληκτικὲς ἀνταμοιβὲς ἢ τρομακτικὲς τιμωρίες γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀπίστους. Μεσολαβοῦν ἀπειλὲς περισσότερο ἢ λιγότερο σαφεῖς, ἀλλὰ αὐξανόμενες, εἴτε ψυχολογικῆς φύσεως εἴτε φυσικῆς, κηρύγματα ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς, συνεχῆς ἐπίβλεψη.

Δὲν ὑπάρχει καμία δυνατότης γιὰ χωριστὸ τόπο διαμονῆς, εἴτε γιὰ τὸ πνεῦμα εἴτε γιὰ τὸ σῶμα, ἀκόμη καὶ γιὰ τὶς τουαλέτες.

Όλες οι σχέσεις με άλλα άτομα είναι βάσει κανόνων και περιορίζονται σ' έναν όρισμένο τύπο. Δεν υπάρχει θέση για προσωπικές ιδιαιτερότητες. Τα θύματα εξωθοούνται ν' αποχωριστούν τὸ συντομώτερο ὅλα ὅσα μέχρι στιγμῆς τοὺς ἦσαν οἰκεῖα, ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ποὺ ἀγαποῦσαν π. χ. γονεῖς, οἰκογένεια, σπίτι, πόλη ποὺ κατοικοῦσαν κ. λπ. Τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τους μεταφέρονται σ' ἕνα ἄγνωστο περιβάλλον. Τοὺς εἶναι ὄλο καὶ πιὸ δύσκολο νὰ ξαναχτίσουν μέσα στὴ φαντασία τους ὅλα ὅσα ἔζησαν λίγο καιρὸ πρὶν.

Αὐτὴ τὴ στιγμή ἀκριβῶς ἡ διδασκαλία τους ὑποδεικνύει, ὅτι οἱ φυσικοὶ τους γονεῖς ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸ Διάβολο, κι ἔτσι τὰ καθήκοντα τῶν γονέων μεταβιβάζονται στοὺς ἀρχηγούς τῆς αἰρέσεως. Ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐπιστρέψουν στὸ σπίτι ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν ἀποκλειστικὴ αὐθεντία τῆς αἰρέσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς. Ταυτόχρονα βλέπουμε νὰ χάνεται ἡ συνείδηση τοῦ ὑποκειμένου, ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀξία τῶν σπουδῶν, τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ χρησιμότης τῶν σπουδῶν στὸ σχολεῖο ἢ τὸ Πανεπιστήμιο.

Ἡ θεμελιώδης αὐτὴ ἀλλαγὴ στὰ πιστεύω, στὶς σχέσεις, στὸν τρόπο σκέψεως, γίνεται συνήθως μετὰ ἀπὸ πολὺ λίγες ἡμέρες ἢ μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἐβδομάδες. Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ εἶναι προφανῶς ἀρκετὰ ἀπλὸ νὰ κρατήσουν αὐτὴ τὴν κατάσταση πνεύματος.

Ὅταν ἀφήσει κανεὶς τὸ διάστημα ζωῆς ποὺ τοῦ ἦταν οἰκεῖο γιὰ χάρη μιᾶς νέας κοινότητας πίστεως, καὶ ὅταν ἡ ἀξιολόγησις ἐκ μέρους τῆς καινούργιας οἰκογένειας καὶ οἱ νέες ἐρμηνεῖες πάνω στὴν ἀγάπη συνδέονται μετὰ τὴν ἄρνησι τῶν φυσικῶν γονέων, τὸ ὑποκείμενο ὀδηγεῖται στὸ νὰ σκεφθεῖ, ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ γέφυρες μετὰ τὸ παρελθὸν ἔσπασαν καὶ ὅτι μόλις ἔκανε κάτι τὸ πολὺ θαρραλέο, δηλαδὴ ἕνα νέο ξεκίνημα σ' ἕνα καινούργιο κόσμο.

Σὲ μερικὲς αἰρέσεις μαθαίνουν στὰ μέλη ἕνα ὀρισμένο ἀριθμὸ τραγουδιῶν καὶ ἀσκήσεις διαλογισμοῦ, ὥστε ἂν συμβεῖ μιὰ ὀποιαδήποτε ἐπίθεσις κατὰ τῆς πίστεώς τους, μετὰ τὴν ἀσκήσι τῶν τεχνικῶν αὐτῶν νὰ σωπάσουν ὅλες οἱ σκέψεις κι ὅλες οἱ ἀμφιβολίες. Ἄλλοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ξαναπέσουν σὲ ληθαργικὴ κατάστασι ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ μειωμένη συνείδησι τῆς πραγματικότητας. Αὐτὸ συμβαίνει τὴ στιγμὴ ποὺ κάποιος δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὴν πίστι τους καὶ ἀμφιβάλλει.

Σ' αὐτὴ τὴν φάσι ἀνέρχονται ἱεραρχικὰ μέσα στὴν αἴρεσι καὶ γίνονται εἴτε προσηλυτιστές, εἴτε συλλέκτες χρημάτων, εἴτε ἀκόμη «βορβοροκαθαριστές».

«Κατὰ τὴν γνώμη μου», ὑπογραμμίζει ὁ ψυχίατρος John Clark, «τὸ τελευταῖο στάδιον τῆς ἐξέλιξις αὐτῆς τοποθετεῖται μετὰ ἀπὸ 4-7 ἔτη. Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸ ὀνομάσει ἐπαναστροφὴ διὰ τῆς πειθοῦς τῶν αἰρέσεων ἢ ἐκπαιδευτικὴ ἐπαναστροφὴ, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ ἐπιδέχτο διόρθωσι. Αὐτὸ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸ συγκρίνει μετὰ τὴν περίπτωσι μιᾶς σχιζοφρένειας ποὺ δὲν εἰσήχθη γιὰ θεραπείαν, ἢ ὀποῖα, ἂν δὲν βοηθηθεῖ σωστά, γλιστράει μέσα σὲ μιὰ ὑποβάθμισι τοῦ ἀτόμου, ἢ ὀποῖα τελικὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνιμη κατάστασι».

Καθένας ποὺ θὰ προσπαθήσει νὰ ἐπαναφέρει ἕνα ἄτομο ἀπὸ τὴν κατάστασι αὐτὴ, ἀπὸ ἐπαγωγὴ σκέψεως καὶ συμπεριφορᾶς, θὰ ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐχθρός, ὅπως ἄλλωστε τὸ γνωρίζουμε αὐτὸ στὸ χῶρο τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν. Σκέπτομαι καὶ ἐπαναλαμβάνω ἀκόμη μιὰ φορὰ, ὅτι ἡ νέα αὐτὴ πνευματικὴ κατάστασι τοῦ ἀτόμου μπορεῖ νὰ γίνῃ μὴ ἀντιστρεφόμενὴ πιά»².

(Τέλος)

2. Cultism: A Conference for Scholars and Policy Makers on Venedos Vingspreal Racine, Wisconsin, Sept. 9-11, 1985.

BRAHMA KUMARIS ΜΙΑ ΙΝΔΟΥΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου Δρ. Θ.

1. Ο Ίδρυτής και η οργάνωση

Η οργάνωση «Παγκόσμιο Πνευματικό Πανεπιστήμιο Brahma Kumaris» ιδρύθηκε από τον Ίνδο έμπορο διαμαντιών Lekh Raj (1876-1969) που αργότερα ονομάστηκε και Prajari-ta Brahma, ονομασία που άπληχτεί έσωτερικές αντιλήψεις της οργάνωσης σχετικά με τον ιδρυτή της.

Τό 1936 και σέ ηλικία 60 χρονών ίδρυσε στό Καράτσι του Πακιστάν τό Brahma Kumaris. Η ονομασία Brahma Kumaris σημαίνει «Παιδιά του Brahma» ή «Παιδιά του Δημιουργού»¹. Τό 1951 ή κοινότητα μέ περίπου 300 μέλη μεταφέρθηκε στό όρος Αβου της έπαρχίας Rajasthan στην Ίνδία. Πρίν από την μεταφορά της οργάνωσης και ενώ βρισκόταν ακόμη στό Καράτσι ό Lekh Raj, είχε κατηγορηθεί για αποπλάνηση και για σεξουαλικές σχέσεις μέ κάποιες από τίς γυναίκες όπαδούς του², ενώ ήταν ήδη παντρεμένος. Στό όρος Αβου της έπαρχίας Rajasthan στην Ίνδία βρίσκεται μέχρι σήμερα ή διεθνής έδρα της έν λόγω οργάνωσης³. Στην ίδια περιοχή επίσης υπάρχει τό κτίριο «Παγκόσμιας Ειρήνης», όπου φιλοξενεί κάθε χρόνο συνδιασκέψεις μελών της οργάνωσης απ' όλο τον κόσμο όπου υπάρχουν παραρτήματά της. Πρέπει νά έπισημάνουμε ιδιαίτερος ότι τό όρος Αβου κατά τό Brahma Kumaris θά αποτελεϊ τον παράδεισο κατά την άναμενόμενη «χρυσή έποχή»⁴.

Στήν Ελλάδα τό Brahma Kumaris δραστηριοποιείται από την δεκαετία του 1980 μέ τίς ονομασίες «Πνευματικό Κέντρο Brahma Kumaris» και «Πανελλήνιο Κέντρο Διαλογισμού».

2. Ο ιδρυτής και ό Shiva.

Ο Lekh Raj ισχυρίζονταν ότι στό σπύτι ενός φίλου του του αποκαλύφθηκε σέ όραμα ό Shiva, ένας από τούς θεούς του ίνδουισμού πάνθεου, ό όποιος, σύν τοϊς άλλοις, του αποκάλυψε ότι ό κόσμος θά καταστραφεί από ένα πυρηνικό όλοκαύτωμα. Έπιπλέον κατά τούς ισχυρισμούς συγγενικών του προσώπων ό θεός Shiva εισήλθε στό σώμα του και αυτό έγινε ή άφορμή νά μετονομαστεί σέ Brahma. Κατ' αυτούς ύπήρχε μιá ταύτιση του θεού Shiva μέ τον Lekh Raj.

Ο ίδιος ό Lekh Raj πίστευε ότι άποτελούσε ένσωμάτωση του Shiva για νά άρχίσει ή δημιουργία μιās νέας παγκόσμιας τάξης⁵. Τό γεγονός αυτό κατέστησε τον Lekh Raj ένα είδος «μέντιουμ» μέσω του όποιου μιλούσε, δήθεν, ό θεός Shiva⁶. Τό πρόσωπο του Lekh Raj κατέστη ή αυθεντία της οργάνωσης, καθώς ό Shiva φανερώνει μέσω αυτού την πληρότητα της αλήθειας⁷. Οι όπαδοί του έβλεπαν σ' αυτόν τον πατέρα τους (Baba) και τον όνόμασαν Brahma Baba. Ο Lekh Raj όμιλεϊ και σήμερα στην οργάνωση του μέσω ενός μέντιουμ⁸.

1. Βλ. **Fr. W. Haack**, Jugendreligionen, Gurubewegungen, Psychokulte und ihre Tarn- und Unterorganisationen, 1985, σ. 12.

2. Βλ. **B. Dürholt - Ille Kroll** (Hrsg), Streifzug durch der religiöse Supermarkt, 1994², σ. 28.

3. Βλ. **N. Bohn**, Kleines Lexikon der «Sekten», Psychogruppen und Stukturvertriebe, 2005, σ. 39.

4. 3. Βλ. **N. Bohn**, Kleines Lexikon der «Sekten», ό.π., σ. 39.

5. Βλ. Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen, 2000⁵, σ. 741.

6. Βλ. Materialdienst der EZW 2 (1989), σ. 46. **B. Dürholt - Ille Kroll** (Hrsg), Streifzug durch, όπ.π, σ. 28.

7. Βλ. **B. Dürholt - Ille Kroll** (Hrsg), Streifzug durch, όπ.π, σ. 28.

8. Βλ. **R. Hauth** (Hrsg), Kompakt Lexikon Religionen, 1998, σ. 67.

3. Διδασκαλίες και πρακτικές ασυμβίβαστες με την Ὁρθόδοξη πίστη.

Στά διάφορα έντυπα του Brahma Kumaris διαφημίζονται σεμινάρια και μαθήματα και πρακτικές ινδουιστικής προέλευσης και χαρακτηριστικά όπως π. χ. Ράτζα Γιόγκα, Διαλογισμός, μετενσάρκωση, χορτοφαγία καθώς και σεμινάρια θετικής σκέψης κ. ά.

Τήν πραγματικότητα αυτή τήν επιβεβαιώνουν και δύο από τους πρώτους δασκάλους του κέντρου στην Ελλάδα σε συνέντευξή τους. Αναφέρουν χαρακτηριστικά: «*Τό Πνευματικό Πανεπιστήμιο διοργανώνει διαλέξεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις, σεμινάρια, πρακτικά και φιλοσοφικά, γιά τό ποιός είμαι, τί είναι συνειδητότητα, γιά τή μετενσάρκωση κ.τ.λ.*»⁹. Καί στην ερώτηση της δημοσιογράφου αν στα πρακτικά σεμινάρια χρησιμοποιείται κάποιο είδος Γιόγκα, οι υπεύθυνοι του Κέντρου απαντούν καταφατικά λέγοντας: «*Ναί χρησιμοποιούμε τή Ράτζα Γιόγκα, πού επιδιώκει τήν απευθείας ένωση τής ατομικής ψυχής μέ τήν υπέρτατη, τό Θεό, χωρίς ένδιάμεσο*»¹⁰.

Άσυμβίβαστες με την Ὁρθόδοξη πίστη είναι και οι αντιλήψεις της οργάνωσης σχετικά με τους λεγόμενους «κοσμικούς κύκλους». Σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Brahma Kumaris η ζωή εξελίσσεται μέσα σε «κοσμικούς κύκλους» που ο καθένας διαρκεί 5.000 χρόνια. Κάθε «κοσμικός κύκλος» υποδιαιρείται σε τέσσερεις «κοσμικές εποχές» των 1.250 ετών. Σε όλον αυτό τον κύκλο των εποχών κάθε ψυχή παίζει έναν δικό της ξεχωριστό και προκαθορισμένο ρόλο όπως επίσης ιδιαίτερο ρόλο σ' αυτούς τους «κοσμικούς κύκλους» έχει και ο θεός Shiva. Τώρα βρισκόμαστε, κατά την οργάνωση, στην εποχή του σιδήρου (Kali yuga) και έναπόκειται να περάσουμε στη χρυσή εποχή (Sat yuga)¹¹.

9. Περ. ΕΙΚΟΝΕΣ, 9-3-1988, σ. 35

10. Ὅπ.π., σ. 35.

11. Βλ. Handbuch Religiöse Gemeinschaften, ὅπ.π., σσ. 742-743.

Τό ίδιο ασυμβίβαστες με την Ὁρθόδοξη πίστη είναι οι επίσημες ημέρες και έορτές της οργάνωσης, όπως και η νοσηματοδότησή τους. Ἐνδεικτικά θά αναφέρουμε τρία παρα-δείγματα: α) Στις 18/1 έορτάζεται η επέτειος αναχώρησης του Brahma Baba από τό γήινο πεδίο, β) Στις 21/2 έορτάζουν τά γενέθλια του θεού Shiva που μίλησε μέσω του ιδρυτή του Brahma Kumaris και γ) Στις 12/8 έορτάζουν τά γενέθλια του Κρίσνα. Ἡ έορτή συμβολίζει τή νέα γέννηση του πρώτου καθαρού ανθρώπου από καρμικά φορτία στη «χρυσή εποχή»¹².

4. Ἡ παρουσία συγκρητιστικῶν και ἀποκρυφιστικῶν στοιχείων.

Στά γνωρίσματα της οργάνωσης του Brahma Kumaris δέν ανήκουν μόνο δοξασίες που είναι απολύτως ασυμβίβαστες με την Ὁρθόδοξη πίστη ή αποκλίσεις του από τον παραδοσιακό Ἰνδουισμό. Στην έν λόγω οργάνωση συναντά κανείς και συγκρητιστικά στοιχεία. Ἔτσι βλέπουμε π. χ. σε κέντρα της οργάνωσης να υπάρχουν εικόνες του ιδρυτή της στο μέσον ενός κύκλου και γύρω του εικόνες του Χριστού, του Βούδα, του Γκουρού Νάνακ, του Tirthankara, του Μωάμεθ¹³.

Ἐπίσης σε έντυπο του Ἑλληνικού παραρτήματος της οργάνωσης γίνεται αναφορά στους άγιους άγγέλους. Μαζί με τις άλλες ανακριβείες, υπάρχει μία μείξη χριστιανικῶν και ινδουιστικῶν αντιλήψεων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο ισχυρισμός τους ότι οι άγιοι άγγελοι «δέν έχουν τό φορτίο των καρμικῶν δεσμῶν ούτε τό φορτίο καταχρήσεων που έχουν οι άνθρωποι».

Δέν είναι επίσης τυχαίο τό γεγονός, ότι ειδικοί έρευνητές για θέματα σεκτών και παραθρησκείας όμιλούν για τήν παρουσία αποκρυφιστικῶν στοιχείων στην οργάνωση Brahma Kumaris¹⁴.

12. Βλ. Handbuch Religiöse Gemeinschaften, ὅπ.π., σ. 751.

13. Βλ. Fr. W. Haack, Jugendreligionen, Gurubewegungen, ὅπ.π., σ. 12.

14. Βλ. Handbuch Religiöse Gemeinschaften, ὅπ.π., σ. 752. Panorama der neuen Religiosität, 2001, σ. 219. Lexikon der

ΕΥΦΥΪΑ, ΓΗΙΝΗ ΚΑΙ... ΕΞΩΓΗΙΝΗ

της κ. Δάφνης Βαρβιτσιώτη, Ιστορικού.

Οι θεωρίες περί ύπαρξης έξωγήινων όντοτήτων με ανώτερη ευφυΐα και «έξελιγμένη συνειδητότητα», είναι γνωστές σε όλους. Οί περισσότεροι τīs θεωρούν γραφικές και ανώδυνες φαντασιώσεις. Δεν συνειδητοποιούν, ότι ακριβώς

έπειδή είναι επιστημονικά και λογικά άβάσιμες, οί θεωρίες αυτές είναι, κατά βάθος, μιὰ ιδιάζουσα μορφή θρησκευτικής πίστης, ένα ιδιαίτερο είδος μεταφυσικής θεώρησης, τὸ ὁποῖο ὅμως μπορεί νὰ ἀποδειχθεῖ ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνο.

5. Τό Brahma Kumaris καί τό πυρηνικό ὄλοκαύτωμα.

Κατά τό διάστημα τοῦ ψυχροῦ πολέμου ἀπετέλεσε ιδιαίτερο κεφάλαιο τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς ὀργάνωσης, ἡ καταστροφή τῆς γῆς ἀπό ένα παγκόσμιο πυρηνικό ὄλοκαύτωμα. Κάτι τέτοιο τό εἶχε ἀποκαλύψει, ὅπως ἰσχυρίζονταν, ὁ Shiva στόν ἰδρυτή τῆς ὀργάνωσης. Σύμφωνα πάντα μέ τούς ἰσχυρισμούς τους ἀπ' αὐτή τήν πυρηνική καταστροφή θά ἐπιζοῦσαν μόνον οἱ ὀπαδοί τοῦ Brahma Kumaris. Ἰδιαίτερος ὅμως πρέπει νά ἐπισημάνουμε, ὅτι αὐτό τό ἐπαγγελῶμενο πυρηνικό ὄλοκαύτωμα ἦταν ἀναγκαῖα προϋπόθεση γιά τήν ἔλευση τῆς «νέας κοσμικῆς τάξης» πού προσδοκοῦν κατά τή «χρυσή ἐποχή» (Sat yuga)¹⁵. Σήμερα γιά τήν πτυχή αὐτή παρατηρεῖται μιὰ ἐπιμελής σιωπή. Ἀντιθέτως, ἡ ὀργάνωση αὐτοδιαφημίζεται ὡς πρωτεργάτης τῶν διεργασιῶν γιά τήν ἐπίτευξη παγκόσμιας εἰρήνης καί συνεργασίας.

6. Τό Brahma Kumaris καί ὁ Ο.Η.Ε.

Στήν παραπλανητική πρακτική τοῦ Brahma Kumaris διεθνῶς ἀνήκει καί ἡ τακτική

του, ιδιαίτερος παλαιότερα, νά παρουσιάζε-ται σέ διάφορα ἔγγραφα καί ἔντυπά του ὡς Μή Κυβερνητική ὀργάνωση τοῦ Ο.Η.Ε. Στήν πραγματικότητα ὅμως ὁ Ο.Η.Ε. δέν ἔχει δική του Μή Κυβερνητική ὀργάνωση, ἀλλά συνεργάζεται μέ διάφορες Μή Κυβερνητικές ὀργανώσεις τόσο τοπικές, ὅσο καί διεθνείς.

Τό Brahma Kumaris κατάφερε ἀρχικά νά ἐγγραφεῖ στόν κατάλογο καί ἀργότερα νά ἀποκτήσει συμβουλευτική θέση στό Κοινωνικό καί στό Οἰκονομικό Συμβούλιο τοῦ Ο.Η.Ε.¹⁶ καί τό 1988 νά ἀποκτήσει συμβουλευτική θέση καί στή UNICEF.

Τό γεγονός τοῦ παραπλανητικοῦ ἰσχυρισμοῦ τους, ὅτι εἶναι Μή Κυβερνητική ὀργάνωση τοῦ Ο.Η.Ε., ὀδήγησε στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 τό νομικό τμήμα τοῦ Ο.Η.Ε., νά στραφεῖ ἐναντίον τοῦ παραρτήματος τοῦ Brahma Kumaris στήν Κολωνία λόγω ἀντίστοιχης ἀφορμῆς, καί εἶχε ζητήσει νά σταματήσουν ἄμεσα νά χρησιμοποιοῦν τό ἔμβλημα τοῦ Ο.Η.Ε. στά ἔντυπά τους.

Ἐπίσης, τούς εἶχε ζητηθεῖ ἀπό τό ἴδιο τμήμα νά μή δίνουν τήν ἐντύπωση, λόγω τῆς συμβουλευτικῆς θέσης πού κατέχουν στό Κοινωνικό καί στό Οἰκονομικό Συμβούλιο, ὅτι ὁ Ο.Η.Ε. ὑποστηρίζει τīs δραστηριότητές τους στό σύνολό τους¹⁷.

Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen, 2001⁷, στ. 122.

15. Βλ. Detlet Bendrath (Hrgs), Bracha Kumaris / Raja Yoga: Darstellung - Berichte - Dokumente, Ev. Rresseverband für Bayern, 1985, σ. 98. Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen, 2001⁷, στ. 123.

16. Βλ. Ν. Σταυριανίδη, Brahma Kumaris καί οἱ κίβδηλες «ἀναγνωρίσεις» τοῦ «Ο.Η.Ε.», «Διάλογος», 17 (1999), σσ. 13-14.

17. Βλ. Detlet Bendrath (Hrgs), Bracha Kumaris / Raja Yoga:, ὅπ. π, 7. Handbuch Religiöse Gemeinschaften, ὅπ. π, σ. 748.

Ὁ κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ «πιστός» ὀδηγεῖται νὰ πιστεύει στὴν δυνατότητα ἐξέλιξης τῆς «συνειδητότητας» καὶ τῆς εὐφυΐας τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐπαφῆς του μὲ ἐξωγήινες ὄντοτητες. Αὐτὸ τὸν καθιστᾷ ἀπόλυτα ἔξω μὲ ὅσων τοῦ παρουσιάζονται ὡς μεσολαβητές-ἐκπρόσωποι τῶν... ἐξωγήινων ἀλλὰ καὶ εὐάλωτο σὲ μία πιθανὴ ἐνορχηστρωμένη ἐμφάνιση «ἐξωγήινων», ὡς σωτήρων τοῦ Πλανήτη.

Τὸ σημαντικότερο ὅμως εἶναι, ὅτι τὸν καθιστᾷ δεκτικὸ σὲ ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ τοῦ παρουσιασθεῖ στὸ μέλλον, ὡς «ἀποστολή» ἀνθρώπων σὲ «ἄλλη διάσταση» ἢ σὲ «παράλληλο σύμπαν» ἢ σὲ ἄλλους πλανῆτες, γιὰ νὰ «ἐξελιχθοῦν συνειδησιακά».

Ἀπόδειξη τῶν ἀνωτέρω εἶναι, ὅτι τὸν Μάρτιο τοῦ 1997, τριάντα ἑννέα ὄπαδοὶ τῆς μεταφυσικῆς - οὐφολογικῆς, νεοεποχίτικῆς ὁμάδας «Ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», αὐτοκτόνησαν ὁμαδικά, στὸ ράντσο Σάντα Φέ τοῦ Σάν Ντιέγκο τῆς Καλιφόρνιας. Ἀπόφοιτοι πανεπιστημίου, μὲ γνώσεις ὑψηλοῦ ἐπιπέδου στὴν τεχνολογία τῶν ὑπολογιστῶν καὶ τοῦ διαδικτύου, πῆραν ὅλοι δηλητήριο πιστεύοντας, ὅτι, πίσω ἀπὸ τὸν κομήτη Χείλ Μπόπ, τοὺς περιέμενε σκάφος ἐξωγήινων, ποὺ θὰ ὀδηγοῦσε τὴν «συνειδητότητά» τους σὲ ἄλλη διάσταση ἢ καὶ σὲ ἄλλον πλανήτη!

Ποῖος θὰ περιέμενε, λοιπόν, ὅτι στὶς 3-11-2006 ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐπληροφορεῖτο ἀπὸ τὴν «σοβαρὴ» κρατικὴ NET, ὅτι οἱ ἐξωγήиноι ὑπάρχουν, ὅτι εἶναι ἐξελιγμένες ὄντοτητες, ὅτι εἶναι ἀνώτερης εὐφυΐας καὶ συνειδητότητας, ὅτι εἶναι καλοὶ καλοπροαίρετοι; Ἐπίσης, ὅτι —μέσω τῶν γήινων «μεμνημένων», μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι σὲ συνεχῆ ἐπαφή— μᾶς διαβεβαιώνουν πὼς θέλουν νὰ βοηθήσουν τὸν Πλανήτη-Γῆ ἀπὸ τὴν βεβαία καταστροφή στὴν ὁποία τὸν ὀδηγοῦν οἱ ἄνθρωποι; Ὅτι, ἐπισκέπτονται μὲν τὴν Γῆ, ἀλλὰ ὅτι, πρὸς τὸ παρὸν κρῦβονται, διότι μας φοβοῦνται, ἐπειδὴ μας θεωροῦν ἐπικίνδυνους; Ἄν, ὅμως, τοὺς τὸ ἐπιτρέπαμε, θὰ μετέτρεπαν τὴν Γῆ σὲ παράδεισο! Θὰ μᾶς ἔδειχναν πὼς

νὰ ζοῦμε σωστά, θὰ μπορούσαν, μάλιστα, νὰ καθαρίσουν τὴν Γῆ ἀπὸ τὴν «ἀρνητικὴ ἐνέργεια» ποὺ ἔχουν ἐπισωρεύσει σ' αὐτὴν οἱ καταστροφικὲς ἐνέργειες τῶν «ἀρνητικῶν» ἀνθρώπων. Ἐνας τρόπος «καθαροῦ» τῆς εἶναι καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν «ἀρνητικῶν» ἀνθρώπων σὲ ἄλλους πλανῆτες! Ἐκεῖ, αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀποβάλουν τὴν ἀρνητικὴ ἐνέργεια καὶ νὰ «ἐξελιχθοῦν» μὲ πῶς γρήγορους ρυθμούς. Πότε αὐτοὶ θὰ ἐπιστρέψουν στὴν Γῆ; Αὐτό, οἱ ἐξωγήиноι δὲν τὸ ἔχουν πεῖ! Πάντως, θέλουν τὸ καλὸ μας.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ, φαιδρὰ μὲν, ἀλλὰ λιὰν ἀποβλακωτικά —καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐξόχως ἐπικίνδυνα— εἰπώθηκαν μὲ ἄκρα σοβαρότητα καὶ μὲ ἐπιστημονικοφανῆ «στοιχεῖα», στὴν τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ «Ἡ Ζωὴ εἶναι Παιχνίδι».

Ἐν τούτοις, ἡ ὑπεύθυνη τῆς ἐκπομπῆς θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζει καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν εἶναι παιχνίδι, καὶ ὅτι οὐδεὶς δικαιούται νὰ παίξει μὲ αὐτὴν. Διότι, ἡ ἴδια παρ' ὀλίγον νὰ ἀποβάλει, ὅταν κάποιος ἄλλος «μεμνημένος» περὶ τὶς νεοεποχίτικες θεωρίες, τὴν ἔπεισε ὅτι, μὲ τὴν «δύναμη τοῦ νοῦ» τῆς, θὰ «μπορούσε» νὰ πυροβατήσῃ μὲ γυμνὰ ποδιά. Τὸ γεγονός ὅτι τέτοιες ἐκπομπὲς διανθίζονται μὲ νεοεποχίτικες μεταφυσικὲς θεωρίες (μετενσάρκωση, κάρμα, ἀναδρομὲς σὲ προηγούμενες ζωές, θετικὴ-ἀρνητικὴ ἐνέργεια κ. ο. κ.), ἀποδεικνύει, ὅτι γιὰ μερικοὺς «Ἡ Ζωὴ εἶναι Παιχνίδι», ποὺ παίζεται εἰς βάρος τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης καὶ τῆς νοημοσύνης τῶν ἄλλων.

Τὸ ἴδιο φαίνεται νὰ πιστεύει, καὶ μάλιστα ἐξόδοις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἡ κρατικὴ E.P.T.

Ἄφου δαπάνησε ἑκατομμύρια εὐρὼ γιὰ τὸ πολιτιστικὸ ἀνοσιούρηγμα τῆς φετινῆς Γιουροβίζιον, ἡ E.P.T. ἐπέτρεψε στὴν διοργανώτρια EBU I. C. νὰ ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸ DVD τῆς ἐκδηλώσεως, τὴ φράση τοῦ Κυπρίου παρουσιαστῆ περὶ τῆς «μόνης διχοτομημένης πόλης τῆς Εὐρώπης», ὡς μὴ ἐπιτρεπτὸ πολιτικὸ σχόλιο. Καὶ παρὰ τὸ ἀνερχόμενο σὲ 13,6

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (ΚΑΤΑ ΤΗΝ «ΣΚΟΠΙΑ»)

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Γράφει ο Κάρολος Ρώσσελ στο βιβλίο «Γραφικαὶ Μελέται», Τόμος Α', σελ. 260: «Ὁ Ἰησοῦς διήλθε τρία καὶ ἡμίσει ἔτη τῆς Ἐαυτοῦ ζωῆς - ἕως οὗ ἡ ἀνθρωπίνη Αὐτοῦ ὑπαρξις- ἔληξεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφοῦ δὲ παρέμεινε νεκρὸς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἠγέρθη εἰς τὴν ζωὴν - εἰς τελειότητα πνευματικῆς ὑποστάσεως, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πνεύματος-πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν - "Τὸ γεννώμενον ἐκ τοῦ Πνεύματος εἶναι πνεῦμα"- ὁ Ἰησοῦς ὅθεν κατὰ τὴν ἀνάστασι καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασι αὐτοῦ ἦν Πνεῦμα -πνευματικὴ ὑπόστασις, καὶ οὐχὶ πλέον ἀνθρωπίνη τοιαύτη ὑφ' οἵανδῆποτε ἔννοια».

Καὶ στὴν σελ. 261: «Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς εἰς θυσίαν ἀφιερώσεώς Του ἐν τῷ βαπτισματί Του, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐλογαριάσθη ὡς νεκρὰ - καὶ ἐκεῖ ἡ νέα φύσις ἐλογαργιάσθη ὡς ἀρχίσασα ἥτις μετὰ ταῦτα ἐτελειώθη ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅποτε ἀφίχθη εἰς τὸ τέλειον, πνευματικὸν ἐπίπεδον- ἐγέρθεις σῶμα πνευματικόν».

Ὁ Κάρολος Ρώσσελ μᾶς πληροφορεῖ, λοιπόν, ὅτι κατὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνθρώπινη φύσις Του ἐλογαριάσθη ὡς νεκρά. Ἡ δράση τῆς νέας φύσεως ἀρχίζει κατόπιν γιὰ νὰ τελειοποιηθεῖ κατὰ τὴν ἀνάστασι ὅπου ἠγέρθη πνευματικὸ σῶμα. Ἄρα, ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀνελήφθη μὲ τὸ σῶμα Του. Αὐτὴ ἡ διδαχὴ εἶναι ξένη πρὸς τὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ ἔχει ἀρχὴ ἀπὸ τὸν Κ. Ρώσσελ.

Ἔτσι ἡ κίνηση τοῦ Ρώσσελ -καὶ θεμελιωτοῦ τῆς «Σκοπιᾶς»- ἔχει ἀπὸ τὴν ἴδρυσή της ὡς βασικὴ διδασκαλία της ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν εἶναι Θεός.

1928. «Καταλλαγὴ», σελ. 139: «Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο Θεὸς τότε τὸ σύμπαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἦτο ἄνευ Θεοῦ. Ὁ ἀνθρώπος Ἰησοῦς ἔπρεπε νὰ διαμεῖνη νεκρὸς διὰ παντὸς ἐὰν ἔμελλε νὰ εἶναι ἀντικαταστάτης τοῦ Ἀδάμ. Διὰ τοῦτο ἐννοεῖται ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐγερθῆ ἐκ τοῦ θανάτου ὡς ἀνθρώπος καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προμηθεύσῃ τὴν ἀπολυτρωτικὴν ἀξίαν... Ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανεν ὡς ἀνθρώπος, ἀλλ' ἠγέρθη ὡς πνευματικὸν ὄν».

1936. «ΠΛΟΥΤΗ», σελ. 29: «Ὁ ἀνθρώπος Ἰησοῦς ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπτώχευσεν ὡς ἀνθρώπος καὶ ἀπέθανε ἐπονειδίστως... Ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Ἰεχωβᾶ Θεὸς ἠγειρεν ἐκ τοῦ θανάτου, θεῖον πλάσμα, καὶ ὁ ὁποῖος ζεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰεχωβᾶ ἔδωκεν ἄπειρα πλοῦτη».

Ἄγνοεῖ τελείως τὴν Ἁγία Γραφὴ ὁ Ἰωσήφ Ρόδερφορντ ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Καταλλαγὴ».

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος στὴν Α' Ἐπιστολῆ του, στὸ ἐδάφ. Γ', 19 γράφει γιὰ τὸν Ἰησοῦ: «Ἐκήρυξε καὶ πρὸς τὰ ἐν φυλακῇ πνεύματα». Ποιὸς ἐκήρυξε, ὁ νεκρὸς; Ἐπίσης καὶ στὴν Ἀποκάλυψη, ἐδάφ. Α', 18, ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, λέει: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος

ἐκατ. εὐρὸν νέο ἔλλειμμά της, προσέφερε γιὰ τὴν πιὸ πάνω ἐκπομπή τὸ σεβαστὸ ποσὸν τῶν 2,34 ἑκατομμυρίων εὐρῶ, δηλαδή, 13.000 εὐρῶ γιὰ κάθε ἐκπομπή στὴν NET («ΤΟ ΠΑΡΟΝ» 20.8.2006, 24.9.2006, 17.10.2006 καὶ 12.10.2006).

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅμως, δὲν χρειάζεται τὴν εὐφυΐα ἐξωγήνων γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ ποιοὶ παίζουσι εἰς βάρος τῆς θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς, ἐθνικῆς, πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς ὑποστάσεώς του καὶ εἰς βάρος τῆς νοημοσύνης του.

καὶ ὁ ἔσχατος ὁ ζῶν καὶ ἔγινα νεκρὸς καὶ ἰδοὺ εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ἐπίσης διαβάζουμε στὶς Πράξεις, Β΄, 27-31 καὶ ΙΓ΄, 35 αὐτὰ τὰ ὁποῖα προφήτευσε ἀναφερόμενος στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὁ προφήτης Δαβὶδ (Ψαλμὸς ΙΣΤ΄, 10): «Δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴ μου ἐν τῷ Ἄδῃ οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν Ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν». Τὴν αὐτὴ διδασκαλία περὶ ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς πνευματικοῦ ὄντος, παρουσιάζει ὁ Ἰ. Ρόδερφορντ μὲ τὸ ὡς ἄνω βιβλίον τοῦ «ΠΛΟΥΤΗ».

1953-57. «Νέοι Οὐρανοὶ καὶ Νέα Γῆ», σελ. 323: «Ὁ Ἰεχωβά Θεὸς δεχόμενος τὴν τέλεια ἀνθρώπινη θυσία τοῦ ἀρχιερέως του, δὲν μποροῦσε ν’ ἀναστήσῃ τὸν Υἱόν του σὲ ζωὴ ὡς ἄνθρωπο καὶ πάλι μὲ τὸ ἴδιο ἀκρωτηριασμένο σάρκινο σῶμα. Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς σύμφωνα μὲ τὸ ὅτι ἐγέννησε τὸν Ἰησοῦ μὲ τὸ ἅγιόν του πνεῦμα σὲ πνευματικὴ υἰότητα τὸν ἀνεξωποίησε σὲ πνευματικὴ ζωὴ».

Κατ’ ἀρχὴν ἀπὸ ποῦ πληροφορήθηκε ὁ «δοῦλος», ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶχε ἀκρωτηριασμένο σῶμα, μήπως τοῦ ἔλλειπε κάποιο μέρος τοῦ σώματός του; Ἀσφαλῶς, ὄχι ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή ἢ ὁποῖα μὲ σαφήνεια κηρύττει διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν «Σκοπιά». (Ἰωάν. ΙΘ΄, 33-37, Ἔξοδ. ΙΒ΄, 46, Ἀριθ. Θ΄, 12, Ψάλ. ΛΔ΄, 20). Ἐπίσης γράφει ἀκόμη στὸ κείμενο. «Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐγέννησε ...σὲ πνευματικὴ υἰότητα». Δὲν μᾶς πληροφορεῖ ὅμως ὡς ἄνθρωπος πῶς ἐγεννήθη; Ἐπειδὴ ἡ «Σκοπιά» ἰσχυρίζεται ὅτι ὅλες οἱ διδασκαλίαι ἔχουν ὡς ἀναφορὰ τὴν Ἁγία Γραφή, στὸ κατὰ Λουκᾶν, ἐδάφ. Α΄, 31-35, διαβάζουμε: «Ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία, Πνεύματος Ἁγίου καὶ δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου». Φυσικὰ εἶναι ἀδύνατο γιὰ τὸν «δοῦλο» νὰ δεχθεῖ τὶς δυὸ φύσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν μοναδικότητά Του, ὡς Σωτῆρος, διότι τότε ποιὸς θὰ εἶναι ὁ ρόλος τοῦ «δοῦλου»; Ἄξιο προσοχῆς εἶναι ἀκόμη ὅτι ὁ Παντοδύναμος Ἰεχωβά τῆς «Σκοπιάς» δὲν μποροῦσε νὰ ἀναστήσῃ τὸν Υἱόν του!

1958. «Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου», σελ. 337: «Ὁ Ἰησοῦς ὅταν πέθανε ὡς ἄνθρωπος

... ἀνέλαβε πάλι τὸ οὐράνιο ὄνομα τοῦ Μιχαήλ. Τὸ ὄνομα Μιχαήλ ἀνελήφθη πάλι γιὰ νὰ τὸν συνδέσει μὲ τὴν προανθρώπινη ὑπαρξή του. Ὡς Μιχαήλ ἦταν τὸ οὐράνιο μέλος τὸ ὁποῖον ἢ ἀπὸ ἀγίους ἀγγέλους συζυγικὴ ὁργάνωση τοῦ Ἰεχωβά, -ἢ συμβολικὴ «γυνή» τοῦ Ἰεχωβά- ἐπρομήθευσε γιὰ νὰ ἀποτελέσει τὸ σπέρμα».

Μετὰ τὸν θάνατό Του ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέλαβε τὸ οὐράνιο ὄνομα τοῦ Μιχαήλ. Τὸ ὄνομα Μιχαήλ ἀνελήφθη. Ὡς ἐκ τούτου, **προκύπτει ὅτι σωτήρας τοῦ κόσμου εἶναι τὸ ὄνομα Μιχαήλ ἀφοῦ αὐτὸ ἀνελήφθη.**

Λάθος ἔκανε ὁ ἄγγελος ὅταν ἀνήγγειλε στοὺς ποιμένας (Λουκ. Β΄, 11) «Διότι σήμερον ἐγεννήθη εἰς ἐσᾶς ἐν πόλει Δαβὶδ σωτῆρ ὅστις εἶναι Χριστὸς Κύριος ...». Ἔπρεπε νὰ πεῖ: «ὁ Μιχαήλ». Λάθος καὶ ἡ Ἐλισάβετ πού εἶπε, μέσω τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὴν Παρθένο Μαρία «καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο νὰ ἔλθῃ, ἢ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με» (Λούκ. Α΄, 43). Ἄς σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦταν σύζυγος ἱερέως καὶ γνώριζε πολὺ καλὰ τὶς γραφές καὶ τὸ γιατί προσφώνησε τὴν Παρθένο Μαρία «μητέρα τοῦ Κυρίου». Εἶναι σημαντικό ὅτι ἡ Παρθένο δὲν τὸ ἀρνήθηκε. Τελικὰ ἡ διδαχὴ τοῦ «δοῦλου» εἶναι, ὅτι ὅλες οἱ γραφές πού ἀναφέρονταν στὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία ὁμιλοῦσαν γιὰ τὸν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ. Λογικὰ, οἱ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομάζονται «Μιχαηλῖνοὶ -μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» καὶ ὄχι «Χριστιανοὶ μ. τ. Ἰ.» ὅπως θέλουν.

1961. «Ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου», σελ. 273: «Ὁ Ἰησοῦς ἀφήνοντας τὸ ὑλικὸ του σῶμα, ἐπιστρέφοντας στὴν ἀόρατη πνευματικὴ κατάστασή του μὲ τὴν ἀνάληψή του, δὲν διέτρεξε κίνδυνο τῆς ζωῆς του, ὅπως λόγω χάριν ἀπὸ ζῶνες ἀκτινοβολίας γύρω ἀπὸ τὴν γῆ».

Θὰ ρωτήσετε: «Ποῦ τὰ γράφει ὅλα αὐτὰ ἢ Ἁγία Γραφή»; Μάταια! δὲν πρόκειται νὰ ἀπαντήσῃ ὁ «δοῦλος», διότι δὲν τὰ γράφει πουθενά. Τὸ βέβαιο εἶναι ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι προϊόντα νοσηρῆς φαντασίας.

1976. «Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἡ δύναμις», σελ. 190: «Ὁ ἀνεστημένος Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μὲ ὑλοποιημένο σῶμα, ἐπειδὴ οἱ μαθητὲς νόμιζαν ὅτι ἔβλεπαν, ἓνα πνεῦμα· τοὺς εἶπε ὅτι σὰρκα καὶ ὀστᾶ δὲν ἔχει ἓνα πνεῦμα. Ὅταν ἀνελήφθηκε, ἐξαφανίστηκε, δὲν πῆρε στὸ πνευματικὸ βασίλειο ἐκεῖνο τὸ σῶμα καὶ τὸν ρουχισμό».

«Μπορεῖτε νὰ ζεῖτε γιὰ πάντα», σελ. 79: «Σὲ μία προφητεία γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἡ βίβλος λέει “Παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον...καὶ αὐτὸς ἐβάστασε τὰς ἁμαρτίας πολλῶν” (Ἡσαΐας ΝΓ΄, 12). Ἡ διδασκαλία γιὰ τὸ ἀντίλυτρον ἀποδεικνύει ὅτι ἦταν μία ψυχὴ-ὁ Ἀδάμ- ποὺ ἁμαρτήθηκε καὶ ὅτι προκειμένου νὰ ἀπολυτρωθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ἔπρεπε μία ἀντίστοιχη ψυχὴ -ἓνας ἄνθρωπος- νὰ θυσιασθεῖ. Ὁ Χριστὸς μὲ τὸ νὰ παραδώσει τὴν ψυχὴν του σὲ θάνατο προμήθευσε τὸ ἀντίλυτρο. Ὁ Ἰησοῦς ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ πέθανε.

Σελ. 144: «Ὡστε λοιπόν, τί συνέβη στὸ σὰρκινο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ; Δὲν βρῆκαν οἱ μαθητὲς τὸν τάφο ἄδειο; Ναί, τὸν βρῆκαν, γιατί ὁ Θεὸς ἐξαφάνισε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Γιατί τὸ ἔκανε αὐτὸ ὁ Θεός; Ἐκπλήρωσε ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν γραφεῖ στὴν Ἁγία Γραφή (Ψαλ. ΙΣΤ΄, 10, Πράξ. Β΄, 31) Ὡστε ὁ Ἰεχωβά θεώρησε κατάλληλο νὰ ἐξαφανίσει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε κάνει ἀπὸ πρὶν μὲ τὸ σῶμα τοῦ Μωυσῆ (Δευτ. ΛΔ΄, 5-6). Ἐπίσης ἂν τὸ σῶμα εἶχε ἀφεθεῖ στὸν τάφο οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ καταλάβουν ὅτι εἶχε ἀναστηθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἐφόσον τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν ἀντιλαμβάνονταν πλήρως τὰ πνευματικὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἀφοῦ ὁ Θωμᾶς μπόρεσε νὰ βάλει τὸ δάκτυλό του στὴν τρύπα τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἰησοῦ ἀποδεικνύει αὐτὸ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς μὲ τὸ ἴδιο σῶμα μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε καρφωθεῖ πάνω στὸ πάσσαλο; Ὁχι, γιατί ὁ Ἰησοῦς ἀπλῶς ὑλοποιήθηκε, δηλαδή πῆρε κάποιον σὰρκινο σῶμα, ἀκριβῶς ὅπως εἶχαν κάνει καὶ ἄγγελοι στὸ παρελθόν. Προκειμένου νὰ πείσει τὸν Θωμᾶ ὅτι ἦταν Αὐτός, χρησιμοποίησε ἓνα σῶμα μὲ πληγές.

Ἐμφανίστηκε ἀπολύτως ἀνθρώπινος ἱκανὸς νὰ φάει καὶ νὰ πιεῖ, ἀκριβῶς ὅπως εἶχαν κάνει οἱ ἄγγελοι τοὺς ὁποίους εἶχε φιλοξενήσει ὁ Ἀβραὰμ (Γέν. ΙΓ΄, 2)».

Κατ’ ἀρχὰς, αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ καὶ ἄκρως ἀντιγραφικὰ μᾶς πληροφορεῖ ἡ «Σκοπία», ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν πῆρε στὸ πνευματικὸ βασίλειο οὔτε τὸ σῶμα Του, οὔτε καὶ τὸν ρουχισμό Του. Ἡ Ἁγία Γραφή ὁμως στὸ ἐδάφ. Πράξ. Α΄, 9-11 κηρύττει ὅτι: «Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα βλεπόντων αὐτῶν ἀνελήφθη...καὶ ἐνῶ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν ὅτε οὗτος ἀνέβαινεν ἰδοὺ ἄνδρες δυὸ μὲ ἱμάτια λευκά, ἐστάθησαν πλησίον αὐτῶν. οἷτινες καὶ εἶπον: “Ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ἴστασθε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανὸν, οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὅστις ἀνελήφθη ἀφ’ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, θέλει ἔλθει οὕτω, καθ’ ὃν τρόπον εἶδατε, αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν”». Ὁ «δοῦλος» ὁμως συνεχίζει γράφοντας ὅτι «ἦταν μία ψυχὴ, ὁ Ἀδάμ, ποὺ ἁμαρτήθηκε καὶ προκειμένου νὰ ἀπολυτρωθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἔπρεπε μία ἀντίστοιχη ψυχὴ -ἓνας ἄνθρωπος- νὰ θυσιασθεῖ».

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν εἶναι μία ὁποιαδήποτε ψυχὴ -ἓνας ἄνθρωπος- ποὺ ἔπρεπε νὰ θυσιασθεῖ, διότι τότε καὶ ἐκεῖνος θὰ εἶχε ἁμαρτωλὴ ψυχὴ. Ἐκεῖ μᾶς ὀδηγεῖ ἡ ἀνάλυση τοῦ «δούλου». Διότι ὅπως λέει ἡ Ἁγία Γραφή: «Οὐδεὶς δύναται ποτὲ νὰ ἐξαγόραση ἀδελφόν, μηδὲ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Θεὸν λύτρον δι’ αὐτόν» (Ψαλ. ΜΘ΄, 7). «Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας... ὁ Θεὸς πέμψας τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτία ἐν σαρκί» (Ρωμ. Η΄, 2, 3).

Συνεχίζοντας ὁ «δοῦλος», τὶς κακοδοξίες του, γράφει ὅτι ὁ Ἰεχωβά ἐξαφάνισε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὴν προφητεία τοῦ Δαβὶδ (Ψαλ. ΙΣΤ΄, 10 καὶ Πράξ. Β΄, 31). Τὰ ἐδάφια ὁμως αὐτὰ φανερῶνουν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο, αὐτὸ ποὺ θέλει νὰ ἀποκρύψει ὁ «δοῦλος», διότι ὁ Δαβὶδ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ¹

του κ. Κωνσταντίνου Χολέβα,
πολιτικού επιστήμονος.

(Α' μέρος)

Σεβαστέ μου πάτερ, κυρίες και κύριοι,
Είναι και δική μου χαρά και τιμή να είμαι
και πάλι κοντά σας να μιλήσουμε για θέματα
που ξέρω ότι ενδιαφέρουν πολλούς Ὁρθόδο-

1. Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του στο Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως, που γίνεται κάθε Κυριακή στο Ἐνοριακό Κέντρο του Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ ὁμωνύμου προαστείου, ἀπό 11.30' π.μ. ἕως 1 μ.μ.

ξους και στην Ἑλλάδα και ἐκτὸς Ἑλλάδος.
Σήμερα ἐμεῖς θὰ μιλήσουμε για θέματα τὰ
ὁποῖα ἄπτονται τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, τῆς
ἑλληνικῆς παιδείας που ἐμεῖς τὴν θέλουμε
ἑλληνορθόδοξη παιδεία. Κάποιοι ἴσως νὰ
τὴν θέλουν λιγότερο Ὁρθόδοξη, λιγότερο
Ἑλληνική, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συζήτηση
γίνεται, ἔχει ξεκινήσει, ὁ ἀγώνας εἶναι μεγά-

«προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως
τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν τῷ ἄδη οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε δι-
αφθοράν».

Ἵπάρχει ὅμως και χειρότερο, τὸ ὁποῖον
εἶναι και ἀσεβές. Προκειμένου νὰ πείσει
τὸν Θωμᾶ ὅτι ἦταν αὐτός, ὑλοποιεῖται και
ἐμφανίζεται μὲ ἓνα σῶμα μὲ πληγές. Ἐδῶ
ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρουσιάζεται ἀπὸ τὴν
«Σκοπιά» νὰ χρησιμοποιεῖ πνευματικὰ τεχνά-
σματα, νὰ ψεύδεται, προκειμένου νὰ πείσει
τὸν Θωμᾶ και τοὺς ἄλλους. Τί ἀπάντηση θὰ
δώσει ὁ «δοῦλος» στὸν Θωμᾶ ὅταν ἀναφωνεῖ
«ὁ Κύριός μου και ὁ Θεός μου»;

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ἐὰν ὁ «δοῦλος» κη-
ρύττει τὴν ἀλήθεια, τότε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
ψεύδεται, ἐφ' ὅσον δὲν λέει στὸ Θωμᾶ: «Ὁχι,
μὴ βλέπεις αὐτὸ τὸ σῶμα, εἶναι ψεύτικο, δὲν
εἶναι τὸ δικό μου». Ἐν ἀντιθέσει ἀποδέχεται
τὴν προσφώνηση τοῦ Θωμᾶ και τοῦ ἀπαντάει
«ἐπειδὴ μὲ εἶδες, ἐπίστευσες, μακάριοι ὅσοι
δὲν μὲ εἶδαν και ἐπίστευσαν» (Ἰωάν. Κ', 29).

Και ὅπως ἡ «Σκοπιά» συνεχίζει:

**1998. «Ὁ παράδεισος ἀποκαθίσταται μέ-
σω...», σελ. 367: «Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς**

ἤγειρε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν πραγματικὸ
Νόμιμο Κληρονόμο τοῦ βασιλιᾶ Δαβίδ, χω-
ρὶς νὰ τοῦ δώσει πίσω τὸ σὰρκινο σῶμα του,
τὸ ὁποῖον εἶχε γίνει παντοτινὴ θυσία, ἀλλὰ
δίνοντάς του πνευματικὴ φύση τὴν θεϊκὴ φύ-
ση, ντυμένη μὲ ἀθανασία».

Σέ ἀντίθεση μὲ ὅσα γράφει ἡ «Σκοπιά», τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστήθηκε. Ἀνα-
φέραμε ἐδάφια ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή. Ὅσο
για τὴν θεϊκὴ φύση -τὴν κατὰ συνέπεια ἀθά-
νατη- αὐτὴ πάντοτε τὴν εἶχε, διότι ἡ θεότητα
δὲν πέθανε στὸ σταυρό, ἀλλὰ ἡ ἀνθρώπινη
φύση ἡ ὁποία και ἀνέστη, ἀκριβῶς, για νὰ
καταργηθεῖ ὁ θάνατος «γενόμενος -ὁ Ἰησοῦς
Χριστός- πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν».

Ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, λιθοβολούμε-
νος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, εἶδε τὴν δόξα
τοῦ Θεοῦ και τὸν Ἰησοῦ ἱστάμενον ἐκ δεξι-
ῶν τοῦ Θεοῦ και εἶπε: «Ἴδού, θεωρῶ τοὺς
οὐρανοὺς ἀνεωγμένους και τὸν Υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου - δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπο Ἰησοῦ,
τὸν δοξασμένο- ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν του Θε-
οῦ» (Πράξ. Ζ', 55, 56). Για μία ἀκόμη φορά
ὁ «δοῦλος» ἐκτίθεται, σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ
μειώσει τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, βάλ-
λοντας και πολεμώντας τὴν Θεότητά Του.

λος και η αγωνία είναι μεγάλη και βεβαίως ξέρουμε ότι πάντοτε θα έχουμε την δύναμη και τη βοήθεια του Θεού όταν προσευχόμεθα με άγνη καρδιά και με προετοιμασία. Νομίζω ότι στα θέματα των νέων μας θα πρέπει να μην ξεχνούμε αυτό που λέμε, που έλεγαν και γέροντες πνευματικοί, οι οποίοι μας φωτίσαν τις τελευταίες δεκαετίες και προορατικοί οι οποίοι έλεγαν, όπως ο π. Παΐσιος, ο π. Πορφύριος, όταν θέλετε να μιλήσετε στα παιδιά σας για τον Χριστό, πρώτα να μιλάτε στον Χριστό για τα παιδιά σας. Δηλαδή, να ζητάτε τη βοήθεια του Χριστού: «Χριστέ μου βοήθησε το παιδί μου να μπορέσει να γίνει ένας άνθρωπος σωστός, Χριστιανός να μάθει τα γράμματα του Θεού κι όχι μόνον τα άλλα γράμματα» που και τα άλλα γράμματα είναι χρήσιμα όταν δεν είναι δαιμονικά. Είναι χρήσιμο το να μάθει κανείς ένα επάγγελμα, να μάθει γλώσσες, να μάθει computer, όλα αυτά.

Έμεις όμως μας ενδιαφέρει ένα ερώτημα να θέσουμε έτσι ως ξεκίνημα αυτής της συζητήσεως μία και θα συζητήσουμε με θέμα: «Ορθοδοξία και Έλληνισμός στη ζωή και στα βιβλία του σχολείου». Το ερώτημα το οποίο προκύπτει και από τα τελευταία γεγονότα που αφορούν τη νεολαία μας είναι το εξής: Είναι τα πράγματα τόσο άσχημα, είναι τόσο κακά, είναι, δηλαδή, οι περισσότεροι μαθητές μας -και αυτά που βλέπουμε στην τηλεόραση- παιδιά τα οποία έχουν την τάση να φτιάχνουν βόμβες μες' στο σχολείο ή να κάνουν πράγματα ακατονόμαστα ή χίλια δυο που βλέπουμε; Εγώ θέλω να πιστεύω, ότι υπερβάλλει ή τηλεοπτική κάμερα επειδή είναι και ίδιον της τηλεοράσεως να προβάλλει συνήθως το άρνητικό, το υπερβολικό για να προκαλέσει και το ενδιαφέρον και των διαφημιστών και των τηλεθεατών. Επειδή δεν πρέπει να τα βλέπουμε όλα μαύρα ή όλα άσπρα -υπάρχει συνήθως και η ενδιάμεση κατάσταση-, πιστεύω ότι πρέπει να δούμε και τις άλλες πτυχές των νέων μας. Θα πρέπει να βλέπουμε πάρα πολλά παιδιά, τα οποία

δεν τα προβάλλουν οι εφημερίδες ή οι τηλεοράσεις, που καθημερινά αγωνίζονται, που πολλά απ' αυτά δουλεύουν και πηγαίνουν σε έσπερινά σχολεία και μετά προκόβουν, μπαίνουν σε πανεπιστήμια και προοδεύουν: πολλά παιδιά τα οποία ξεκινούν από μακρινά χωριά, με δυσκολίες και πηγαίνουν με το ΚΤΕΛ, εάν υπάρχει ΚΤΕΛ, για να πάνε στον Λύκειο και στη συνέχεια είναι δίπλα μας ως σπουδαίοι γιατροί, ως καθηγητές πανεπιστημίου, ως δάσκαλοι, καθηγητές στα σχολεία μας... Κι άλλα πάρα πολλά νέα παιδιά...

Και επιτρέψτε μου, επειδή πάντοτε μιλάω όμιλία πρέπει να είναι και σχετική με την άμεση επικαιρότητα, να θυμίσω αυτό το οποίο μόλις χθες έγω τουλάχιστον το πληροφορήθηκα, ότι κάποιες μαθήτριες, από την ίδια γενιά -αυτή τη γενιά που βλέπουμε μερικές φορές και λέμε, α, τί κακά που είναι τα παιδιά που κλείνονται στα σχολεία και δεν ξέρω τί κάνουν-, μερικές μαθήτριες στη Λάρισα βρήκανε 20.000 € στο δρόμο και επειδή κατάλαβαν από το χαρτάκι επάνω, από ποια Τράπεζα προήρχοντο, τα πήγαν στην Τράπεζα και επέστρεψαν όλο το ποσό και η Τράπεζα βρήκε ποιού ανθρώπου του είχαν πέσει τα χρήματα. Βεβαίως και η Τράπεζα τους έδωσε την αμοιβή τους και άνοιξαν λογαριασμό με ένα ποσό συμβολικό σαν μία ήθικη ανταμοιβή. Στις μαθήτριες αυτές, στο πρόσωπό τους, βλέπουμε την άλλη πλευρά της νεολαίας μας ότι υπάρχει ελπίδα, υπάρχει ήθος, υπάρχουν παιδιά τα οποία έχουν πάρει από τις οικογένειές τους μια σωστή ανατροφή και δεν πρέπει να απελπιζόμαστε.

Έτσι, λοιπόν, η κατάσταση μας προβληματίζει. Έχουμε φαινόμενα άνησυχητικά... και αυτά που συνέβησαν στη Βέροια... και ακόμη κανείς δεν έχει επισήμως τουλάχιστον ξεκαθαρίσει, αλλά όπωςσδήποτε όλη αυτή υπόθεση του Άλεξ, είναι μία υπόθεση σοβαρής παραβατικότητας -όπως το λένε οι νομικοί- παιδικής και εφηβικής.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Η παιδεία, το σχολείο το ελληνικό, εκτός από γνώσεις -πού

δόξα τῷ Θεῷ δίνει-, πλάθει ἀνθρώπους; Θέλει τὸ σχολεῖο νὰ πλάσει ἀνθρώπους; Ἔνα ἐρώτημα... Μπορεῖ νὰ πλάσει ἀνθρώπους μ' αὐτὴ τὴν παιδεία πού δίνει σήμερα; Ἀξιοποιεῖ τὰ μαθήματα σὲ ἓναν τρόπο ὥστε νὰ δημιουργοῦνται καὶ πρότυπα; Δίνει πρότυπα τὸ σχολεῖο; Διότι τὸ παιδί, ἀπὸ ποῦ θὰ πάρει τὰ πρότυπά της ζωῆς του; Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του. Ἔχουν εὐθύνη οἱ γονεῖς νὰ δίνουν πρότυπα. Ἄν οἱ γονεῖς τσακώνονται συνέχεια, καταλαβαίνετε τὸ παιδί τί πρότυπα παίρνει. Κι ἀκοῦμε ὅτι στὴν Ἀγγλία ἔγινε μία ἔρευνα μεταξὺ τῶν χούλιγκανς, τῶν νεαρῶν, δηλαδή, αὐτῶν πού τὰ σπάνε στὰ γήπεδα καὶ πού ἡ Ἀγγλία τὸ πρόβλημά τους τὸ ἔχει καταστείλει σὲ μεγάλο βαθμό. Ἔγινε παμβρετανικὴ ἔρευνα κοινωνιολογικὴ καὶ κατέληξαν ὅτι τὰ πιὸ πολλὰ παιδιά πού ἐκδηλώνουν αὐτὰ τὰ προβλήματα παραβατικότητας στὰ γήπεδα τῆς Ἀγγλίας ἦταν τὰ παιδιά χωρισμένων οἰκογενειῶν, πού κανεὶς ἀπὸ τοὺς δυὸ γονεῖς δὲν προλάβαινε νὰ ἀσχοληθεῖ μαζί τους. Γενικὰ δὲν εἶχανε πρότυπο μέσα στὴν οἰκογένεια.

Ἄλλος τρόπος νὰ πάρουν πρότυπα εἶναι ἡ τηλεόραση. Ἡ τηλεόραση τί πρότυπα δίνει; Δὲν θὰ τὸ σχολιάσω ἀπλῶς θὰ σᾶς πῶ κάτι πού διάβασα μόλις προχθὲς σὲ μιὰ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα, ὅτι κάποτε ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, πρὶν δολοφονηθεῖ τὸ 1963 στὴν Ἀμερικὴ, ζήτησε νὰ συναντήσῃ ἓνα Ρῶσο ἐπιστήμονα ὁ ὁποῖος ἐφεύρε τὴν τηλεόραση, τὸ πῶς θὰ λειτουργεῖ ἡ τηλεόραση. Καὶ τοῦ λέει «συγχαρητήρια». Αὐτὸ, τοῦ λέει, πού ἔχετε ἐφεύρει εἶναι ἐκπληκτικὸ, μὲ ἔχετε ἐντυπωσιάσει. Τοῦ λέει ὁ ἴδιος ὁ ἐφευρέτης «κ. πρόεδρε φαίνεται ὅτι τώρα τελευταία δὲν βλέπετε τηλεόραση, γιὰ νὰ μὲ συγχαίρετε». Δηλαδή, σὰν νὰ λέει «Ξέρω ὅτι δὲν σᾶς ἔκανα καλὸ. Κακὸ ἔκανα στὴν κοινωνία σας». Ἔτσι λένε ὅτι εἶπε ὁ ἴδιος ὁ ἐφευρέτης τῆς τηλεοράσεως, ἓνας Ρῶσος πού μου διαφεύγει τὸ ὄνομά του.

Ἡ τηλεόραση, λοιπόν, βλέπουμε, τί γίνεται...

Ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ κι ἔχει τὰ πρότυπα τῶν Ἁγίων, τῶν μαρτύρων, τῶν ὁσίων. Ἔχει τὸ πρότυπό του παπᾶ τοῦ συνειδητοῦ, πού εἶναι στὴν ἐνορία του, πού λειτουργεῖ, πού προσπαθεῖ, πού βοηθᾷ τοὺς νέους, τοὺς φτωχοὺς ὅλα αὐτὰ εἶναι πρότυπα.

Καὶ φτάνουμε στὴν παιδεία. Ἡ παιδεία σήμερα θέλει νὰ πλάσει πρότυπα καὶ νὰ πλάσει ἀνθρώπους, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ ἢ μήπως σιγά, σιγά ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὸ σκοπὸ τῆς παιδείας πού ξέραμε ἐπὶ αἰῶνες;

Ἄν διαβάσουμε καὶ στὴν Ἀρχαία Ἱστορία βλέπουμε ὅτι ἀκόμη καὶ πρὸ Χριστοῦ οἱ πρόγονοί μας προσπαθοῦσαν μὲ τῆς ἐποχῆς τὰ δεδομένα, φιλοσοφικά, θρησκευτικά, ὅποια ἦσαν, νὰ πλάσουν τὸν «καλὸν κ' ἀγαθόν» ἄνθρωπο. Βλέπουμε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος ἐδήλωνε ὅτι τιμᾷ τὸν πατέρα του, διότι στὸν Φίλιππο ὄφειλε -χρωστοῦσε- τὸ «ζῆν», δηλαδή τὴ ζωὴ, ἀλλὰ στὸ δάσκαλό του, τὸν Ἀριστοτέλη, τὸ «εὖ ζῆν». Περίμεναν ἀπ' τὸν δάσκαλο νὰ τοὺς μάθει νὰ ζοῦν σωστὰ μὲ τὰ πρότυπα τῆς ἐποχῆς.

Στὴν ἐποχὴ πλέον τῶν Πατέρων καὶ στὴ Βυζαντινὴ περίοδο ἔχουμε θεμελιωμένη τὴν ἑλληνορθόδοξη παιδεία καὶ ὅσοι διαβάσουν τὰ κείμενα εἰδικὰ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἄλλων Πατέρων βλέπουν τὶς ἀρχὲς αὐτῆς τῆς παιδείας.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ὅταν λέει στοὺς νέους «νὰ διαβάσετε καὶ τοὺς ἀρχαίους ἑλληνες ἐπιλεκτικά», τονίζει ὅτι ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν Ὅμηρο μπορεῖ νὰ διδαχθεῖ ἡ ἀρετὴ. Ἄρα λοιπὸν ψάχνουμε ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν μὴ Ἐκκλησιαστικὴ, ἀπὸ τὴν θύραθεν παιδεία - ἀπὸ τὴν «ἔξωθεν παιδεία», πού λένε οἱ Πατέρες- τὴν ἀρετὴ. Ὑπάρχει πρότυπο, ὑπάρχει χαρακτήρας τῆς παιδείας, τοῦ νὰ πλάθει ἀνθρώπους. Εἶναι ἠθοπλαστικὸς πέραν τοῦ γνωσιολογικοῦ, τοῦ νὰ μαθαίνουμε ἀριθμούς, τὴ γραμματικὴ κι ὅλα αὐτά.

Φοβοῦμαι, ὅτι σήμερα ἡ παιδεία μας δὲν πλάθει χαρακτήρες· δὲν τὸ κατορθώνει, καὶ ἔχω τὴν ἀνησυχία -καὶ θὰ σᾶς πῶ γιατί τὴν ἔχω τὴν ἀνησυχία-, ὅτι μᾶλλον δὲν θέλει...

πλέον να διαμορφώνει και ανθρώπινους χαρακτήρες. Βεβαίως έχουμε φιλότιμους δασκάλους· βεβαίως ο δάσκαλος με δυσκολίες οικονομικές, υλικοτεχνικές, ύποδομής κτηρίων και χίλια-δυό, προσπαθεί, ή μεγάλη πλειοψηφία των δασκάλων της δημοτικής και της μέσης παιδείας και του πανεπιστημίου, προσπαθούν...

Όμως τελευταία βλέπω μία τάση ακόμη και από υπευθύνους για την παιδεία μας, να μείνει ή παιδεία μόνον νούμερα και ξερες γνώσεις και να χάσουμε τον προσανατολισμό, τον άνθρωπο. Και θα σ'ας πω ένα στοιχείο συγκεκριμένο, το οποίο με προβληματίζει, γιατί μέχρι τώρα νομίζαμε, λέγαμε ότι ή παιδεία θέλει να πλάσει ανθρώπους αλλά δεν το καταφέρνει επειδή φταίει ή εποχή... φταίει ή τηλεόραση, τα βιβλία... Το καινούργιο στοιχείο που με κάνει να ανησυχώ και να προβληματίζομαι είναι μήπως, τελικά, δεν θέλουν κάποιοι αρμόδιοι της παιδείας μας να πλάθουμε άνθρωπο, να δημιουργούμε χαρακτήρα, να δίνουμε πρότυπα.

Είναι ένα τεύχος το οποίο -δεν ξέρω πόσοι από ε'σ'ας ε'δω είστε εκπαιδευτικοί- ένα τεύχος το οποίο μοιράστηκε προσφάτως στους καθηγητές του Γυμνασίου -δεν λέω του Λυκείου, μόνο του Γυμνασίου- διότι έγινε αυτό με άφορη τα νέα σχολικά βιβλία του Γυμνασίου. Μαζι με τα νέα βιβλία του Γυμνασίου, που είναι όλων των μαθημάτων, μοιράστηκε κι ένα τεύχος με τίτλο «Επιμόρφωση». Δηλαδή, τους κάλεσαν να τους μάθουν πώς θα διδάξουν τα νέα βιβλία κι αυτό λέγεται «Επιμόρφωση».

Μοιράστηκε, λοιπόν, εκεί ένα τεύχος, με την σφραγίδα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, το οποίο το σέβομαι, ξέρω ότι έχει αξιολογώτατους επιστήμονες. Εκεί είδα, λοιπόν, την εξής οδηγία: Πρὸς ὅλους τους ἐν Ἑλλάδι θεολόγους. Πιστεύω ὅτι ἂν ὑπάρχει ἓνα μάθημα, πὸν εἶναι τὸ κατεξοχὴν ἠθοπλαστικὸ, πὸν διαμορφώνει πρότυπα, χαρακτηρὰ ἀνθρώπων εἶναι τὰ Θρησκευτικὰ. Λέει, λοιπόν, ἡ συγκεκριμένη ἐπίσημη ὁδηγία τοῦ

Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου: «Μὲ τὰ νέα βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν τὰ καινούργια» -καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα καὶ γιὰ ἄλλους λόγους ἔχει διαμαρτυρηθεῖ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας- λέει, λοιπόν, ἡ ὁδηγία τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου ὅτι «μὲ τὰ νέα βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν, τὸ μάθημα σπάει τὰ δεσμὰ τὰ παλιὰ, πὸν εἶχε καὶ παύει νὰ εἶναι ὁμολογιακὸ καὶ ἠθοπλαστικὸ». Ἐπισήμως τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο -γιὰ τὸ μὲν ὁμολογιακὸ θὰ τὸ ἐξηγήσω στὴ συνέχεια, ἂν θὰ πρέπει τὸ μάθημα νὰ εἶναι Ὁρθόδοξο ἢ θὰ πρέπει νὰ εἶναι θρησκευτολογικὸ- λέει ὅμως ὅτι τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν πρέπει νὰ παύσει νὰ εἶναι ἠθοπλαστικὸ! Τότε, δηλαδή, ποῦ θὰ φτάσουμε; Καὶ λέει ξεκάθαρα ὅτι θὰ πρέπει νὰ μείνει γνωσιολογικὸ δηλαδή νὰ δίνει ξερες γνώσεις. Δηλαδή σὲ λίγο τὸ μάθημα θὰ εἶναι: «Ὁ Λουκᾶς ἦταν: α) Εὐαγγελιστῆς, β) Τραπεζίτης, γ) Χρηματιστῆς» κι ὅποιος ἀπαντήσει τὸ «α)» θὰ προάγεται στὴν τάξη. Μά, αὐτὸ εἶναι;

Ὅταν ἐπισήμως πλέον, ὄργανο τῆς πολιτείας, πὸν εἶναι ἀρμόδιο καὶ λέει ὅτι παιδαγωγεῖ τὰ παιδιὰ μας, παραγγέλλει ὅτι πρέπει τὰ Θρησκευτικὰ νὰ εἶναι μόνο ξερὴ γνώση καὶ νὰ μὴν πλάθουν χαρακτήρες, νὰ μὴν δημιουργοῦν πρότυπα, ὁμολογῶ ὅτι ἐκπλήσσομαι. Τὸ καταθέτω τὸ ἔχω τὸ τεύχος αὐτὸ καὶ τὸ ἔχουν χιλιάδες εκπαιδευτικοὶ τῆς Ἑλλάδος στὰ χέρια τους.

Ὡς συνέχεια καὶ συμπλήρωμα αὐτοῦ τοῦ προβληματισμοῦ ἔρχεται καὶ ἡ πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νὰ μὴν γίνεται ἡ Ἐξομολόγηση στὰ σχολεῖα.

Ὅπως ξέρετε οἱ περισσότεροι, ἡ Ἐξομολόγηση γινόταν μὲ ἓναν τρόπο τὰ τελευταία χρόνια, πὸν δὲν παρέβλαπτε τὴ λειτουργία τῶν μαθημάτων. Ἡ ἐγκύκλιος ἔλεγε ὅτι παραμονὲς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα- κυρίως τότε- θὰ καλεῖται ὁ ἱερεὺς, θὰ τοῦ δίδεται ἓνας χώρος κατάλληλος γιὰ νὰ ὑπάρχει τὸ ἀπόρρητον τῆς Ἐξομολόγησης καὶ τὰ παιδιὰ, ἢ σὲ ὥρα ἐκτὸς μαθήματος, σὲ διάλειμμα ἢ μετὰ τὴν τελευταία ὥρα, πὸν δὲν ὑπάρ-

χει μάθημα ἢ τὴν ὥρα τῶν Θρησκευτικῶν, θὰ πηγαίνουνε σιγά, σιγά καὶ συνήθως, τὶ γινόταν; Ὁ θεολόγος τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος του, ἄφηνε ἓνα, ἓνα ἢ δυό, δυὸ παιδιά, ὅσα ἤθελαν, τελείως προαιρετικά, νὰ πᾶνε στὸν Ἱερέα γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν. Κι ἔτσι -μίλησα καὶ μὲ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ Ἱερεῖς καὶ ἐκπαιδευτικούς- πολλὰ παιδιά τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας εὔρισκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξομολογηθοῦν, διότι τὸ Σαββατοκύριακο, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι πιὸ ἐλεύθερα, δὲν εἶναι ἐλεύθερα· ἔχουν φροντιστήρια, ἔχουν ἀγγλικά, γαλλικά, ἰσπανικά, ἔ, θέλουν ἴσως νὰ κοιμηθοῦν παραπάνω διότι εἶναι κουραστικὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ λυκείου καὶ τῶν μεγάλων τάξεων. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκεῖνες τὶς ὥρες, ποὺ τὸ παιδί εἶναι ἐλεύθερο, τὴν Κυριακή, ὁ Ἱερεὺς ἔχει τὴν Λειτουργία, ἔχει τοὺς ἐνορίτες του νὰ δεῖ· ἔχει ἄλλα καθήκοντα τὴν Κυριακή. Κι ἦταν μία εὐκαιρία γιὰ τοὺς ἐφήβους...

Λοιπὸν, προσέξτε -ψάχνω πάντα νὰ βρῶ σκω τὶς πηγές γιὰ νὰ μὴν θεωρητικολογοῦμε καὶ λέμε καὶ ψάχνουμε νὰ βροῦμε ἀπίθανες δυνάμεις κ.λπ. Ἐγὼ ψάχνω νὰ βρῶ τὰ κείμενα- πῶς προήλθε αὐτὴ ἢ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου; Πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο τὸ Ὑπουργεῖο εἶχε δεχθεῖ μία «σύσταση» ἀπὸ τὸν Συνήγορο τοῦ Πολίτη. Ὁ «Συνήγορος» εἶναι μία ἀνεξάρτητη ἀρχή, μία ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, μιὰ ἀνεξάρτητη ἀρχή, ποὺ βοηθᾷ στὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη, ἐπειδὴ ἀκούστηκε καὶ τὸ ὄνομα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, δημοσίευσε πολὺ προσφάτως στὸ διαδίκτυο ὅλη τὴ «σύσταση». Τὸ κείμενο τῆς «συστάσεως» αὐτῆς περὶ τῆς Ἐξομολογήσεως. Θὰ σᾶς πῶ τὰ βασικὰ σημεῖα, διότι ἔχει καὶ κάποια θετικὰ ἔχει καὶ -γιὰ μένα- κάποια ἀρνητικὰ καὶ ἔχουν σχέση πάλι μὲ τὴν παιδεία καὶ ἀναφέρονται στὸ πῶς κάποιοι στὴν Ἑλλάδα ἐρμηνεύουν τὸ σκοπὸ τῆς παιδείας. Λέει αὐτὸ τὸ κείμενο, ἢ «σύσταση» τοῦ Συνηγόρου τοῦ Πολίτη, ποὺ πρέπει νὰ πῶ ὅτι δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀπλῶς τὸ Ὑπουργεῖο μποροῦσε νὰ

τὴν δεχθεῖ, μποροῦσε νὰ μὴν τὴ δεχθεῖ... Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν δέχθηκε. Λέει ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη, μὲ ὑπογραφή δυὸ βοηθῶν Συνηγόρων -ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὸ παιδί καὶ ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα- ἐκλεκτοὶ νομικοί, καὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι πιστεύω ὅτι μὲ καλὴ προαίρεση ἐργάζονται. Ἐγὼ δὲν ψάχνω νὰ βρῶ κακοπροαίρετα πράγματα, ἀλλὰ βλέπω τὰ κείμενα καὶ σχολιάζω τὰ κείμενα.

Ξεκινᾷ, λοιπὸν καὶ λέει: «Πήραμε κάποια παράπονα ἀπὸ ἓνα-δυὸ πολίτες τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, ὅτι τότε εἶχε βγεῖ μία ἐγκύκλιος ἀπὸ τὴ Σχολικὴ Σύμβουλο νὰ μαζευτοῦν τὰ παιδιά γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν κ.λπ. κ.λπ. Τελικά, λέει, τὸ ψάξαμε τὸ ζήτημα καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικούς ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ὑπῆρξε καμία παραβίαση τοῦ νόμου. Δὲν ἐπιέσθη κανένα παιδί νὰ ἐξομολογηθεῖ οὔτε ἔγινε καμία ὑποχρεωτικὴ ἐξομολόγηση».

Ἄρα ὁμολογεῖ ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη στὶς πρῶτες σελίδες ὅτι τελικὰ τὸ παράπονο ποὺ τοῦ ἔγινε δὲν εἶχε καμία οὐσία, ἀπλῶς κάποιος κακοπροαίρετος πῆγε καὶ κατήγγειλε μία Διευθύντρια Μέσης Ἐκπαιδευσεως ὅτι ὀργάνωνε Ἐξομολόγηση -προαιρετικὰ πάντα γιὰ τὰ παιδιά ποὺ ἤθελαν- στὸ σχολεῖο κάπου στὴν Αἰτωλοακαρνανία. Ἀφοῦ ὁμολογεῖ, λοιπὸν, ὅτι δὲν ὑπῆρξε πρόβλημα, δὲν παραβιάσθηκε ἡ συνειδηση τῶν παιδιῶν, στὴ συνέχεια κάνει μία ἀνάλυση καὶ λέει: «Πρέπει τὸ σχολεῖο νὰ παρέχει Θρησκευτικὴ ἀγωγή στὰ παιδιά; Βάσει τοῦ Συντάγματος λέει ὁ Συνήγορος τοῦ Πολίτη, ναί, γιατί τὸ Σύνταγμα: 1) Ὁμιλεῖ γιὰ Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία καὶ 2) λέει στὸ ἄρθρο 16 ὅτι σκοπὸς τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῆς Ἐθνικῆς καὶ Θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν παιδιῶν. Αὐτὸ λέει τὸ Σύνταγμα, ποὺ εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος τῆς χώρας. Καὶ δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ πεῖ κανεὶς, «ξέρετε, ἡ Εὐρώπη λέει ἄλλα» ἢ «ὑπέρκειται κάποιος Εὐρωπαϊκὸς Νόμος», διότι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση εἶναι ξεκάθαρη ὅτι τὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ «ΑΡΧΑΙΟΘΡΗΣΚΩΝ»
ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ
ΟΛΥΜΠΕΙΟΥ

Ἐνταση δημιουργήθηκε τήν Κυριακή 21/01/07¹ στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο τοῦ Ὀλυμπείου μεταξὺ τῶν ἀρχαιοφυλάκων καὶ μελῶν τοῦ «Ἱεροῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἀρχαιοθρήσκων», ἀφοῦ οἱ τελευταῖοι προσπάθησαν νὰ εἰσέλθουν στὸν χῶρο γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν θρησκευτικὴ τελετὴ, ἀγνοώντας, ὅπως ἀναφέρει ἀνακοίνωση τοῦ ΥΠΠΟ, ὑπουργικὴ ἀπόφαση τοῦ κ. Γ. Βουλγαράκη ποὺ δὲν ἔδινε ἄδεια γιὰ τὴν τελετὴ.

Τὰ μέλη τοῦ σωματείου, ποὺ ἦταν ἐνδεδου-

μένα «ἀρχαιοπρεπῶς», τελικὰ συγκεντρώθηκαν στὴ νότια πλευρὰ τοῦ ναοῦ, ὅπου ἔψαλαν ὕμνους.

Στὴν ἀνακοίνωση ἀναφέρεται πὼς μερικὲς ἑκατοντάδες ἀτόμων καὶ τὸ Δ. Σ. τοῦ σωματείου συγκεντρώθηκαν στὴν εἴσοδο τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου μὲ ρεπόρτερ καὶ εἰκονολήπτες ἀπὸ διεθνή κανάλια, ἐπικαλούμενοι ἄγνοια τῆς Ὑπουργικῆς Ἀπόφασης καὶ ἐπέμεναν νὰ τελέσουν θρησκευτικὴ τελετὴ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοὺς ἐπιδείχθηκε ἡ σχετικὴ ἀπόφαση καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοφύλακες καὶ ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη.

Στὰ μέλη τοῦ σωματείου ἐπιτράπηκε ἡ εἴσοδος γιὰ ἐπίσκεψη στὸ χῶρο ἀρχαιοτήτων, ἀλλὰ δὲν ἐπιτράπηκε νὰ μεταφέρουν λάβα-

1. www.news.in.gr

ἀνήκει σὲ κάθε κράτος. Τὸ λέει ξεκάθαρα. Καὶ στὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα λέει: «Θέματα Ἐκκλησίας, παιδείας καὶ πολιτισμοῦ καὶ νεολαίας εἶναι ἀρμοδιότητα τῶν Κρατῶν. Εἶναι ἐθνικὰ θέματα, δὲν ἔχει ντιρεκτίβες γι' αὐτά. Αὐτὸ ἐξηγεῖ λοιπὸν ὁ Συνηγὸρος τοῦ Πολίτη στὴ συνέχεια καὶ λέει: «Πῶς τὸ Κράτος θὰ ὑλοποιήσει αὐτὴ τὴν ὑποχρέωσή του νὰ δώσει Θρησκευτικὴ ἀγωγή; Μὲ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν». Καὶ γράφει μάλιστα μέσα ὅτι καὶ σύμφωνα καὶ μὲ τὶς Εὐρωπαϊκὲς συμβάσεις γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ μὲ βάση ἀκόμη τὴν εὐρωπαϊκὴ σύμβαση περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων δικαιούται ἡ πολιτεία νὰ διδάξει τὰ Θρησκευτικὰ μὲ μάθημα ποὺ εἶναι ὁμολογιακό.

Ὁ Συνηγὸρος, λοιπὸν, τοῦ Πολίτη, ἡ ὑπερτατὴ ἀρχὴ τῆς χώρας μας γιὰ τὸ θέμα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων δέχεται ὅτι τὰ Θρησκευτικὰ πρέπει νὰ ἔχουν χαρακτηριστὰ ὁμολογιακὰ δηλαδὴ Ὁρθόδοξο, τὴν ὁμολογία τὴν Ὁρθόδοξη καὶ ὄχι θρησκευτολογικὸ· τὸ λέει ξεκάθαρα. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ εἶ-

ναι, λέει, θρησκευτολογικὸ τὸ μάθημα, ὅπως ζητοῦν ὀρισμένοι οἱ λεγόμενοι προοδευτικοὶ ἢ «διαφωτιστές»· μπορεῖ κάλλιστα νὰ εἶναι ὁμολογιακὸ ὅπως γίνεται καὶ σὲ πολλὲς χώρες τῆς Εὐρώπης, δηλαδὴ, Ὁρθόδοξο.

Ὅμως, συνεχίζει τὸ κείμενο τοῦ Συνηγὸρου τοῦ Πολίτη, «ἡ ὑποχρέωση τῆς πολιτείας νὰ δίνει Θρησκευτικὴ ἀγωγή ἐξαντλεῖται σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο· νὰ διδάσκει στὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου ἓνα μάθημα Θρησκευτικῶν βασισμένο στὴν Ὁρθοδοξία ἀλλὰ σὲ ἐπίπεδο γνώσεων. Ἡ ἐξομολόγηση, λέει, εἶναι κάτι τὸ βιωματικὸ· δὲν ἀποτελεῖ γνώση, ἐπομένως τὸ ξεκόβουμε ἀπὸ τὴν Θρησκευτικὴ συνείδηση καὶ ἀγωγή καὶ ὑπάρχει, λέει ὁ Συνηγὸρος, κίνδυνος κάποια παιδιὰ ποὺ δὲν πάνε στὴν ἐξομολόγηση νὰ τὰ δεῖ ὁ καθηγητὴς καὶ νὰ στιγματιστοῦν. Γι' αὐτὸ, λέει, τὸ λόγο, ἐπειδὴ πρέπει νὰ εἶναι ἐμπιστευτικὸ καὶ ἀπόρρητο αὐτὸ τὸ ὁποῖο γίνεται, δὲν πρέπει στὸ σχολεῖο νὰ γίνεται ἐξομολόγηση.

(Συνέχεια στό ἐπόμενο).

ρο, μουσικά ὄργανα καὶ ἀρχαιοπρεπῆ ὄπλα.

Στὸ χῶρο μπήκε χωρὶς τὴν προαπαιτούμενη ἄδεια καὶ εἰκονολήπτῃς τοῦ BBC συνοδευόμενος ἀπὸ δημοσιογράφο.

Κατὰ τὴν ἀποχώρησή τους τὰ μέλη τοῦ σωματείου προπηλάκισαν καὶ ἀπείλησαν τοὺς ἀρχαιοφύλακες καὶ τὴν προϊσταμένη τῆς Γ' Ἐφορείας, ἐπικαλούμενοι παραβίαση τῆς συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξιθρησκίας.

Στὴν ἀνακοίνωση τοῦ ὑπουργείου ἀναφέρεται: «Τὸ ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ θὰ προβεῖ στὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀποφυγὴ ἀνάλογων παράνομων καὶ αὐθαίρετων ἐνεργειῶν εἰς βάρος ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἐπισκεπτῶν».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἀθήνα, 21 Ἰανουαρίου 2007.

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα, ποὺ ἀφορᾷ στὸ αἴτημα τοῦ «Ἑλλήνων Ἀρχαιοθρήσκων Ἱεροῦ Σωματείου» («ΕΛΛΗΝ. Α. Ι. Σ.») γιὰ τὴν παραχώρηση τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ Ὀλυμπεῖου στὶς 21.01.2007, προκειμένου νὰ πραγματοποιήσουν θρησκευτικὴ τελετὴ μὲ δρώμενα, ἀνακοινώνονται τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ Ὀλυμπιεῖο εἶναι κηρυγμένος ἀρχαιολογικὸς χῶρος ἀπὸ τὸ 1956. Ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τοῦ κράτους.

2. Ὁ χῶρος εἶναι ἐπισκέψιμος γιὰ τὸ κοινὸ καὶ δὲν ἀποτελεῖ τόπο παντοειδοῦς λατρείας.

3. Τὸ Κεντρικὸ Ἀρχαιολογικὸ Συμβούλιο (Κ. Α. Σ.) γνωμοδότησε ὁμοφώνως ἀρνητικὰ ἐπὶ τοῦ αἰτήματος τῆς πραγματοποίησης θρησκευτικῆς τελετῆς καὶ δρωμένων στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο. Ἀντίστοιχες ἀρνητικὲς γνωμοδοτήσεις ἔχουν ἐκδοθεῖ στὸ παρελθὸν καὶ γιὰ ἄλλα μνημεῖα διαφόρων θρησκευτιῶν, ποὺ ἔχουν πλέον μόνον μνημειακὸ χαρακτήρα καὶ δὲν λειτουργοῦν γιὰ θρησκευτικούς σκοπούς.

4. Σύμφωνα μὲ τὴ γνωμοδότηση αὐτὴ (ἀριθμ. 2/17.01.07) καὶ τὴν ἀντίστοιχη Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση (ΥΠ.ΠΟ./ ΓΔΑΠΚ/ ΑΡΧ/Α1/

Φ42/5581/291/19.01.2007), τὰ μέλη τοῦ Σωματείου, ὅπως καὶ κάθε πολίτης, διατηροῦν τὸ δικαίωμα ἐπίσκεψης στὸν χῶρο, ἀλλὰ ὄχι καὶ τῆς πραγματοποίησης θρησκευτικῆς τελετῆς, γιατί αὐτὴ δὲν συνάδει μὲ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴ λειτουργία τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου ὡς μνημείου.

5. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσπάθησαν ν' ἀποφύγουν κάθε ἐπικοινωνία, ὥστε νὰ μὴν παραλάβουν τὴ σχετικὴ Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση.

6. Τὴν Κυριακὴ 21 Ἰανουαρίου μερικὲς ἑκατοντάδες ἀτόμων καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Σωματείου συγκεντρώθηκαν στὴν εἴσοδο τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου μὲ ρεπόρτερ καὶ εἰκονολήπτες ἀπὸ διεθνῆ κανάλια ἐπικαλούμενοι ἄγνοια, τῆς Ὑπουργικῆς Ἀπόφασης καὶ ἐπέμεναν νὰ τελέσουν θρησκευτικὴ τελετὴ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοὺς ἐπιδείχθηκε ἡ σχετικὴ ἀπόφαση καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοφύλακες καὶ ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ δύναμη.

7. Στὸ χῶρο ὑπῆρχαν ἤδη δεκάδες ἐπισκεπτῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων.

8. Στοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιτράπηκε νὰ εἰσέλθουν γιὰ ἐπίσκεψη στὸ χῶρο -ὡς εἶχαν τὸ δικαίωμα. Τοὺς τονίστηκε ἀπὸ τὴν ἀρμόδια προϊσταμένη τῆς Γ' Ἐφορείας Προϊστορικῶν καὶ Κλασικῶν Ἀρχαιοτήτων ὅτι ἔχουν τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών τους ἐντὸς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου.

9. Στοὺς εἰσερχόμενους τοῦ σωματείου - μερικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν ἀρχαιοπρεπῶς ἐνδεδυμένοι κατὰ τὸ δοκοῦν- δὲν ἐπιτράπηκε νὰ μεταφέρουν ἐντὸς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου λάβαρο, μουσικὰ ὄργανα καὶ ἀρχαιοπρεπῆ ὄπλα.

10. Στὸ χῶρο εἰσῆλθε χωρὶς τὴν προαπαιτούμενη ἄδεια καὶ εἰκονολήπτῃς τοῦ BBC συνοδευόμενος ἀπὸ δημοσιογράφο. Σημειώνεται ὅτι ἡ εἰκονοληψία ἀρχαιολογικῶν χώρων ἀπαιτεῖ προηγουμένως σχετικὴ ἄδεια ἀπὸ τὸ ΥΠ.ΠΟ. σύμφωνα μὲ τὸ νόμο καὶ μὲ τὴν ΥΠΠΟ/ΓΔΑΠΚ/ΔΜΕΕΠ/Γ2/Φ 51-52-54/81397/ 2199/12-9-2005 ἐγκύκλιο.

11. Οἱ εἰσελθόντες συγκεντρώθηκαν κοντὰ στὴ νότια πλευρὰ τοῦ ναοῦ καὶ κάποιοι

ντυμένοι ἀρχαιοπρεπῶς -κατὰ τὸ δοκοῦν- ἀπήγγειλαν καὶ ἔψαλαν ὕμνους.

12. Κατὰ τὴν ἀποχώρησή τους προπηλάκισαν καὶ ἀπειλήσαν τὸ φυλακτικὸ προσωπικὸ καὶ τὴν Προϊσταμένη τῆς Γ' Ε.Π.Κ.Α, ἐπικαλούμενοι παραβίαση τῆς συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξιθρησκίας.

13. Χάρη στὴν αὐτοσυγκράτηση τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς Προϊσταμένης τῆς Γ' Ε.Π.Κ.Α. καὶ τῆς παρευρισκομένης ἀστυνομικῆς δύναμης ἀποφεύχθηκαν ἐπεισόδια.

14. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκφράζουν τὶς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις τους καὶ νὰ τελοῦν σὲ χώρους τους τὶς θρησκευτικὲς τελετές τους. Δὲν μποροῦν νὰ τὶς ἐπιβάλλουν σὲ χώρους ἀρχαιολογικοῦ καὶ δὲν μποροῦν ν' ἀλλάξουν αὐθαίρετα τὴ χρήση χώρων καὶ μνημείων, πὺν τοὺς ἐπισκέπτονται χιλιάδες ἀνθρώπων διαφόρων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

15. Τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ θὰ προβεῖ στὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀποφυγὴ ἀνάλογων παράνομων καὶ αὐθαίρετων ἐνεργειῶν εἰς βάρος ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἐπισκεπτῶν.

«ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΤΕΣ».

ΣΤΗ ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ

Μὲ ἀφορμὴ τὰ γεγονότα πού διαδραματίστηκαν στὸ «Ὀλυμπιεῖο», σημειώνει ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Ν. Παπαθανασόπουλος στὸν «Ἐλεύθερο Τύπο» τῆς Δευτέρας, 22/1/2007:

«Ὁ νεοπαγανισμὸς ἀνήκει στὸ χῶρο τοῦ μύθου καὶ δὲν προσφέρει τίποτε στὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὁ ὁποῖος ὅταν πρὸ 2000 ἐτῶν διδάχτηκε τὸν Χριστιανισμὸ ἐπέλεξε ἐλεύθερα καὶ ἀβίαστα νὰ τὸν ἀκολουθήσει, δεχθεῖς μάλιστα ἀμείλικτους διωγμοὺς ἀπὸ Ῥωμαίους αὐτοκράτορες γιὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτῆς. Στὴ δήλωση αὐτῆς προέβη στὸν «Ε. Τ.» ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακὸς Τσουρός, Γραμματέας τῆς Συννοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων. Καὶ πρόσθεσε ὅτι: «Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀναπτύχθηκε περαιτέρω καὶ πῆρε τὶς ἀνθρωπιστικὲς

του διαστάσεις διὰ τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας».

Σημειώνεται ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος στὸ βιβλίο του «Ἑλληνισμὸς Προσήλυτος» τονίζει στὸν ἐπίλογό του: «Πρέπει οἱ καταναλωτὲς τῶν νεοπαγανιστικῶν μύθων νὰ δοῦν καὶ αὐτὴ τὴν ἀλήθεια: ὁ Ἕλληνας δὲν ἀσπάστηκε τὸ Χριστιανισμὸ ἀπὸ φόβο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ παλιὰ θρησκεία εἶχε πεθάνει...».

«ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ»

Αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος ἄρθρου «κλινικῆς ψυχολόγου, ψυχαναλύτριας», πού δημοσιεύθηκε στὴν τοπικὴ ἐφημερίδα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς «Περὶσκόπηση» καὶ μάλιστα στὴ στήλη «ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΥΓΕΙΑ» (Φεβρουάριος 2006).

Μιλáει ἡ συντάκτρια τοῦ ἄρθρου γιὰ ἀνασχηματισμὸ τῆς οἰκογένειας, γιὰ καινούργιες μορφές ἰδιωτικῆς ζωῆς, γιὰ μονογονικές(;) οἰκογένειες κ.τ.λ. καὶ γενικά ὑπαινίσσεται ὅτι πρέπει «νά μιλάμε γιὰ μιά νέα μορφή οἰκογένειας».

Κατὰ τὴν συντάκτρια τοῦ ἄρθρου, ἡ οἰκογένεια ὅπως τὴν γνωρίσαμε καὶ τὴν γνωρίζουμε δίνει τὴ θέση τῆς στή «νέα οἰκογένεια», «ὅπου τὸ φύλο τῶν γονιῶν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἴδιο» (δὲν λέει ἡ συντάκτρια τὰ πράγματα μὲ τὸ ὄνομά τους) ἢ νὰ εἶναι ἕνας ὁ γονιὸς κ.τ.λ., κ.τ.λ. διότι κατὰ τὴν ἄποψή της «ὁ γάμος δὲν εἶναι πιά ὁ κανόνας γιὰ τὴ συμβίωση» καὶ διὰ νὰ τονιστεῖ περισσότερο τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς «νέας οἰκογένειας» καὶ νὰ ἀπαξιωθῇ ὁ παραδοσιακὸς τύπος της, συνοδεύει τὸ ἄρθρο μὲ ἕνα σκίτσο πού εἰκονίζει τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας μὲ ἐνδυμασία μιᾶς ἄλλης ἐποχῆς, μὲ τὰ καπέλα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν γονιῶν καὶ τὴ μεγάλη κόρη νὰ σπρώχνει πειθαρχικά τὸ ἀρχαῖο καροτσάκι μὲ τὸ μωρὸ μέσα.

Δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶς ψυχαναλυτικὲς τοποθετήσεις τῆς ἀρθρογράφου γιὰ τὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ διαφωνοῦμε ἢ νὰ συμφωνοῦμε μὲ ὁρισμένους ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκεῖ τὸ θέμα.

Ἐκεῖνο πού πρέπει νά μᾶς προβληματίσει εἶναι οἱ «φωνές» πού ἀκούγονται καί οἱ «βολές» ἀπό διαφόρους ἐναντίον τῆς οἰκογένειας ὅπως τήν ξέρουμε ἀπό καταβολῆς κόσμου καί πού θεωρήθηκε δικαίως, ὄχι μόνο τό κύτταρο, ἀλλά αὐτό τοῦτο τό θεμέλιο τῆς κοινωνίας. «Ἐάν τό ἄλλας μωρανθεῖ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται;» εἶπεν ὁ Κύριός μας, Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ ρήση αὐτή ταιριάζει ἀπόλυτα καί στό θέμα πού συζητοῦμε. Ἐάν ἡ οἰκογένεια πάψει νά λειτουργεῖ ἔτσι ὅπως ἀπό τοὺς πατριαρχικούς χρόνους λειτουργεῖ, τά θεμέλια τῶν κοινωνιῶν θά κλονιστοῦν καί ἡ πλήρης καταστροφή κάθε μορφῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μέ ὅλα τά ὀλέθρια ἀποτελέσματά της θά εἶναι πιά γεγονός.

Δέν ἀμφισβητεῖ κανεὶς ὅτι ὑπάρχουν προβλήματα, ὅτι πολλές οἰκογένειες ἀντιμετωπίζουν κρίσεις, αὐτό ὅμως ὀφείλεται στήν ἀνυπαρξία τῆς ἀγάπης ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι τό κύριο συστατικό τῆς καλῆς κοινωνίας καί συμβίωσης. Πρὸς τά ἐκεῖ πρέπει νά στραφοῦμε ὅλοι «εἰδήμονες καί μὴ» καί νά συμβουλευοῦμε τοὺς νέους ἀνθρώπους νά ζοῦν βίον ἠθικό, ἀνεπίληπτο καί ἐμπνεόμενο ἀπό τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τότε στέλνει καί τὴν Εὐλογία Του. Ἄς ρίξει ἓνα συμπαθές βλέμμα ἡ συντάκτρια τοῦ ἄρθρου πρὸς τίς νέες Χριστιανικὲς οἰκογένειες κι' ὅποιος ἄλλος ἔχει παρόμοιες ιδέες καί θά δοῦν ὅτι τά πράγματα εἶναι πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτὰ πού οἱ κλινικὲς τους περιπτώσεις ἐμφανίζουν.

6.000 ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ¹

Ἡ νεαρὴ Γερμανίδα, Manuela Ruda², 23 ἐτῶν, λάτρησ τοῦ Σατανᾶ, καταδικάστηκε σέ 13 χρόνια ἐγκλεισμό σέ ψυχιατρικὴ φυλακὴ. Ἡ νέα ὑποστήριξε, ὅτι διδάχθηκε τά σχετικά μέ τοὺς βαμπίρ καί τίς θυσίες ζώων σέ νυχτερινά, ἀντεργκράουντ κλάμπ στό Λονδίνο καί στό Ἐδιμβούργο.

1. «Fair News», 1/2002 σελ. 3.

2. <http://www.factnet.org/cults/satanism/index.html> & «TA NEA», 28/05/2002.

Τό Δικαστήριο παρακολούθησε ἐκπληκτο τὴ νεαρὴ γυναίκα νά διηγεῖται πῶς ἀπέκτησε ἐμπειρίες βαμπυρισμοῦ σέ διάφορα «πάρτι δαγκώματος», ὅπου οἱ συμμετέχοντες δέχονταν οἰκιοθελῶς τὴν μεταξὺ τους ἀπομύζηση αἵματος.

Ἐξ ἄλλου, ὁ 26χρονος Daniel Ruda, πρῶην πωλητῆς ἀνταλλακτικῶν αὐτοκινήτων καί σύζυγός της, καταδικάστηκε σέ 15 χρόνια.

Οἱ δύο σύζυγοι ἔγιναν γνωστοί ὅταν, τὸν Ἰούλιο 2001, θυσίασαν τελετουργικά -ἐν μέσῳ κρανίων, χειρουργικῶν νυστεριῶν καί θυμιαμάτων- στόν Σατανά, ἓναν ἄνδρα, τὸν ὁποῖο σκότωσαν με 66 μαχαιριές!³

Ὁ νεκρὸς, ἓνας 33χρονος συνάδελφος τοῦ Ντάνιελ Ρούντα, βρέθηκε κατακρεουργημένος στό διαμέρισμα τοῦ ζεύγους, μέ ἓνα νυστέρι καρφωμένο στήν κοιλιά καί μιά πεντάλφα χαραγμένη στό στήθος.

Οἱ δύο σύζυγοι διέφυγαν μετὰ τό φόνο καί ἐπὶ μίᾳ ἐβδομάδα ἔκαναν τό γύρο τῆς Γερμανίας, ἐνῶ προσπάθησαν ἐπανειλημμένα νά αὐτοκτονήσουν, πρὶν συλληφθοῦν στήν Jena, σ' ἓνα σταθμὸ ἀνεφοδιασμοῦ.

Στὴ διάρκεια τῆς ἐβδομάδας αὐτῆς, ὁ Ντάνιελ ἀγόρασε ἓνα ἀλυσσοπρίονο λέγοντας ὅτι δέν ἤθελε νά εἶναι ἄοπλος ὅταν ὁ Διάβολος θά τὸν καλοῦσε ξανά.

Τό Δικαστήριο ἄκουσε ἐκπληκτο τὴν πορεία τῶν δύο στόν «κόσμο τῆς σατανολατρίας» καί τό πῶς ὑποκινοῦσε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο στήν βιαιοπραγία.

Τό ζευγάρι τῶν σατανιστῶν κράτησε προκλητικὴ στάση κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης, κάνοντας ἀπρεπεῖς χειρονομίες, στριφογυρίζοντας τοὺς βολβούς τῶν ματιῶν τους καί βγάζοντας τὴ γλώσσα τους.

Ἡ Manuela -ἡ ὁποία δήλωσε ὅτι προσχώρησε στο κίνημα Γκόθικ⁴, «ἀφοῦ ὁ διάβολος

3. <http://www.rense.com/general19/satanists.htm>

4. Gothic: Κίνημα «ὑποκοουλτούρας», πού δανεῖζεται μεσαιωνικά βαρβαρικά στοιχεῖα, σκοτεινὲς καί ἀνατριχιαστικὲς φιγούρες καί δαιμονικὲς μορφές. Λειτουργεῖ σάν μέσο προσωπικῆς ἔκφρασης, τρόπος ἐνδυμασίας, εἶδος μυθιστοριογραφίας ἢ μουσικῆς. Κύριοι ἔκφραστὲς του, δυσαρεστημένοι

έπικοινωνήσε μαζί της από τὰ 14 της χρόνια», τὰ βράδυα κοιμόταν στό διαμέρισμά τους, μέσα σέ ἓνα φέρετρο.

Στή δίκη, τό ζεῦγος δέν ἔδειξε μετάνοια· εἶπαν ὅτι δέν δέχονταν νά τούς καταλογιστεῖ ὁ φόνος, ἀφοῦ «ὁ Σατανάς τούς εἶχε διατάξει νά τελέσουν τήν πράξη καί ἡ διαταγή ἀπό αὐτόν δέν μποροῦσε νά μὴν ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν».

Ἡ ὑπόθεση προκάλεσε μεγάλη ἔκπληξη καί ἐνδιαφέρον στους ἀποκρυστικούς κύκλους τῆς Γερμανίας καί τῆς Ἀγγλίας, καθώς 6.000 περίπου Γερμανοί λατρεύουν τόν Σατανά καί οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς ἔχουν καθοδηγηθεῖ ἀπό τό Ἴντερνετ, ἐνῶ 15 τουλάχιστον αὐτοκτονίες στήν περιοχή τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀποδίδονται στόν ἀποκρυσισμό.

Σύμφωνα μέ ψυχιάτρους, ἡ Μανουέλα δέν θά εἶχε ἐμπλακεῖ στό Σατανισμό, ἐάν δέν εἶχε ἀπαντήσει σέ ἀγγελία προερχόμενη ἀπό τόν Ντανιέλ Ρούντα, τόν σημερινό σύζυγό της, ὁ ὁποῖος εἶχε καταχωρήσει σέ περιοδικό Χέβι Μέταλ μουσικῆς τήν παρακάτω διαφήμιση: «*Μαῦρος Βάμπιρος ἀναζητᾶ Προγκίπισσα τοῦ Σκότους, ἡ ὁποία νά μισεῖ ὅ,τι δήποτε καί ὅποιον δήποτε.*»

Ἡ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Τό πόσο ἔχει ἀποπροσανατολιστεῖ ἡ διαφήμιση ἀπό τό νά ἀποτελεῖ μέσον εἰλικρινοῦς καί ἀντικειμενικῆς ἐνημέρωσης ἡμῶν, τῶν ἐπιδόξων καταναλωτῶν εἶναι κάτι τό γνωστό, στους δύσκολους καιρούς πού διανύουμε. Ὅμως, ἄς μὴ φανταστεῖ κανεῖς ὅτι καὶ αὐτά τὰ πλαίσια δέν μποροῦν νά ξεπεραστοῦν, ὅταν ἡ ἐπιμονή κάποιων διαφημιζομένων καί διαφημιστῶν, νά συμβιβάσουν τὰ ἀσυμβίβαστα, ἐγγίζει τὰ ὄρια τῆς ἀπόγνωσης...

Καί γιά νά γίνουμε σαφέστεροι, παρουσιάζουμε τό κατωτέρω ὑλικό, πού προέρχεται

νέοι τῆς μεσαίας κοινωνικῆς τάξης, νεόπλουτοι σέ σχέση μέ τούς γονεῖς τους, μέ αἰσθημα ἀστάθειας καί ἔλλειψης ταυτότητας. Ὑποκατέστησε τό κίνημα Punk τῆς δεκαετίας τοῦ '70.

ἀπό διαφήμιση τῆς Βιομηχανίας γάλακτος ΔΕΛΤΑ καί ὑποτίθεται ὅτι διαφημίζει τό «Φρέσκο γάλα ΔΕΛΤΑ»!

Ἡ διαφήμιση (καταχώρηση σέ ἐφημερίδες) παρουσιάζει στό ἀριστερό ἄκρο, ἐπάνω, τό λογότυπο τῆς «Δέλτα», τήν ἀναγραφή «Φρέσκο γάλα» καί ἀπό κάτω, εἰκόνα τῆς χαρτοσυσκευασίας τοῦ προϊόντος. Ὁ τίτλος (slogan) εἶναι:

«Εἶναι ωραῖο νά μαθαίνεις μια Καλή Εἶδηση».

Μά καί βέβαια, ποῖος θά εἶχε ἀντίρρηση σέ κάτι τέτοιο; Ἀλλά, ἄς δοῦμε τί εἶναι αὐτό τό ὁποῖο ἡ διαφήμιση θεωρεῖ: «Καλή Εἶδηση»;

Ἀκολουθεῖ δεύτερος τίτλος ἐντονώτερος...

«Ἡ καλύτερη ἐν ζωῇ «μάγισσα» τῆς Λογοτεχνίας».

Κι ἐδῶ, ἀρχίζουν νά μᾶς «ζώνουν τὰ φίδια», καθώς στά δεξιά ὑπάρχει φωτογραφία τῆς Τζ. Κ. Ρόουλινγκ, τῆς συγγραφέως τῶν βιβλίων τοῦ μάγου Χάρι Πότερ.

Ἀλλά καί τό κείμενο τῆς διαφήμισης πού ἀκολουθεῖ δέν ἀφήνει περιθώρια γιά ἀμφιβολίες. Διαβάζουμε, λοιπόν:

«*Ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού εμφανίστηκε στη λογοτεχνία ἡ Τζ. Ρόουλινγκ ἡ μία διάκριση διαδέχεται τήν ἄλλη. Ὁ «Χάρι Πότερ» καί οἱ περιπέτειές του καθήλωσαν μικρούς καί μεγάλους. Ἐπιτυχημένη ἦταν καί ἡ μεταφορά των βιβλίων τῆς στη μεγάλη οθόνη κατόρθωσε νά ζωντανέψει το μῦθο μέσω του αγοριού με τα μαύρα μαλλιά καί τα χαριτωμένα γυαλάκια. Αὐτήν τῆ φορά ἡ δημιουργός του Χάρι Πότερ, ἀναδείχθηκε στην καλύτερη ἐν ζωῇ Βρετανίδα συγγραφέα, ἐπειτα ἀπό σχετική δημοσκόπηση πού πραγματοποιήθηκε γιά λογαριασμό του περιοδικού «The Book Magazine». Σύμφωνα με το BBC, ἡ Ρόουλινγκ βρέθηκε στην πρώτη θέση τῆς λίστας, λαμβάνοντας τις τριπλάσιες ψήφους ἀπό τον δεύτερο κατά σειρά συγγραφέα Τέρι Πράτσετ. Τῆν πεντάδα συμπληρώνουν οἱ κάτοχοι του λογοτεχνικοῦ βραβείου Μπούκερ Ἴαν Μακ Γιούαν, Σάλμαν Ρούσντι*

και Καζούο Ισιγκούρο. Στη λίστα με τους καλύτερους εν ζωή Βρετανούς συγγραφείς βρίσκονται ακόμη οι Νικ Χόρνμπι, Τζόνθαν Κοέ, Φίλιπ Πούλμαν και Μίριελ Σπαρκ. Αξίζει να σημειωθεί ότι το διάστημα αυτό η Τζ. Κ. Ρόουλινγκ προετοιμάζει το έβδομο και τελευταίο βιβλίο με τις περιπέτειες του μικρού μάγου».

Και τό ... «χαριτωμένο» κείμενο κλείνει με τό slogan:

«Με τέτοιες ειδήσεις ανακαλύπτεις πως... Η ζωή είναι Ωραία».

Και διερωτάται ο καλοπροαίρετος αναγνώστης: α) Αποτελούν τά παραπάνω είδηση; β) Κι αν, ναι, πόσο ενδιαφέρουν τόν καταναλωτή του γάλακτος οί συγγραφικές περιπέτειες της Ρόουλινγκ και των «συναδέλφων» της; γ) Κι αν δεχθούμε τελικά, ότι είναι «είδηση» τό ανωτέρω κείμενο, έχει τόση αξία ώστε νά θεωρήσουμε ότι ή ζωή μας έγινε «ώραία» λόγω της πληροφόρησής μας αυτής;

Όμως από τά παραπάνω μπορεί νά διαπιστώσει ο ειδικός έρευνητής ότι δέν προβάλλεται μόνον ή Ρόουλινγκ μέ τόν τρόπο πού είθισται αυτή νά παρουσιάζεται από όσους προωθούν στή χώρα μας τό -έπικίνδυνο για τήν ψυχική υγεία των παιδιών μας- πρόβλημα «Χάρι Πότερ». Μαζί της, προβάλλονται στή συνέχεια κι άλλοι άλλοδαποί συγγραφείς, άγνωστοι έν πολλοίς στή Ελλάδα, πού όμως ένα στοιχείο συνδέει τουλάχιστον τούς μισούς (Τέρι Πράτσετ, Σάλμαν Ρούσντι, Φίλιπ Πούλμαν⁵ και Μίριελ Σπάρκ): Βιβλία τους έχουν μεταφραστεί κι εκδοθεί από τίς «Έκδόσεις Ψυχογιός», πού είναι ο οίκος πού προωθεί τά βιβλία «Χάρι Πότερ» στή χώρα μας!

Άλήθεια, δέν ξέρει τί νά πρωτοθαυμάσει κανείς εδώ. Πάντως είναι αξιοθαύμαστη ή «ευρηματικότητα» αυτών πού κατόρθωσαν νά εμπλέξουν τόσο «άρμονικά» τά γαλακτο-

κομικά προϊόντα της εταιρίας ΔΕΛΤΑ μέ τήν παιδική παραφιλολογία των Έκδόσεων Ψυχογιός;

Και βέβαια, ο Έκδοτικός οίκος νομίζει ότι «κάνει τή δουλειά του» προωθώντας τίς πωλήσεις τέτοιων βιβλίων του και μη δίνοντας σημασία -κατά τό «πνεύμα» της «Νέας Έποχής»- στίς εύλογες διαμαρτυρίες Ένώσεων Γονέων, Έκκλησίας και πολιτών. Όμως ή καλή Γαλακτοκομική Έταιρία, πού στοχεύει; Πιστεύει ότι μέ τέτοια φθηνά «πυροτεχνήματα» θά αύξησει τίς πωλήσεις των προϊόντων της;

Μήπως πάλι θά πρέπει νά υποθέσουμε ότι υπάρχει συγκεκριμένη αίτια, πού ή ΔΕΛΤΑ συχνά «έρωτοτροπεί» μέ θέματα, πού σχετίζονται μέ τήν «Νέα Έποχή» του Ύδροχόου, καθώς έχει στό ένεργητικό της κι άλλες σχετικές διαφημίσεις (Παγωτό Nirvana⁶); Άν όχι, μήπως θά έπρεπε ή Διοίκηση της Έταιρίας νά «τραβήξει μερικά αυτιά» συνεργατών της και ειδικά όσων ασχολούνται μέ τό profile, τό promotion και τό marketing της Έταιρίας;

Γιατί, άς μήν ξεχνάμε όλοι, ότι στή χώρα μας, κάποιες αξίες έπιβιώνουν ακόμη και ότι υπάρχουν Έλληνες Όρθόδοξοι, πού θά προτιμούσαν ν' αλλάξουν μάργα όταν κάποιο προϊόν θίγει τήν Έκκλησιαστική και κοινωνική τους συνείδηση, προβάλλοντας αποκρυφιστικά πρότυπα τύπου «Χάρι Πότερ». Ευτυχώς, δέν έχουν ισοπεδωθεί ακόμη όλα, σ' αυτόν τόν τόπο και είμαστε αποφασισμένοι νά αγωνιστούμε για νά μήν ισοπεδωθούν όλα, τελικά.

ΤΕΙΝ ΤΑΪΤΑΝΣ - ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ⁷

Είναι ή δεύτερη χρονιά πού στήν «παιδική ζώνη» του Star Channel (Σάββατο και Κυριακή πρωί) προβάλλεται ή «παιδική» σειρά «Teen Titans».

Η σειρά αυτή ακολουθεί μέχρις ένα σημείο τήν «ύπερρωική παράδοση των κό-

5. Ο Φ. Πούλμαν έχει κατηγορηθεί ότι προβάλλει άναρτητικές κοσμοθεωρίες μέ τή μορφή «παιδικών» μυθιστορημάτων. Έχει δηλώσει μεταξύ άλλων: «Είμαι από τή μεριά του Διαβόλου και τό ξέρω!» (Βλέπε: Ιωάννου Κ. Μηλιώνη, «Ναί ή ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ», σελ. 44).

6. Περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ», τεύχος 34, Όκτ.-Δεκ. 2003, σελ. 46.

7. «Teen Titans»: Οί έφηβοι Τιτάνες.

μικς» (comics), πού καθιέρωσαν άλλες παρόμοιες γνωστές σειρές, όπως του Σούπερμαν (Superman), του Μπάτμαν (Batman)⁸ ή η «Λεγεώνα της Δικαιοσύνης» («Justice League”).

Κι ενώ μέχρι πρότινος οι ανήσυχοι -και έν πολλοῖς ἀξιέπαινοι γι' αὐτό- γονεῖς ἔτρεμαν γιά τά παιδιά τους πού ἐκστασιάζονταν μέ τίς μπουνιές και τίς κλωτσιές πού ἀντάλλασαν ὁ Φλάς (Flash), ὁ Γρήν Λάντερν (Green Lantern) ἢ ἡ Γουόντερ Γούμαν (Wonder Woman), σήμερα θά πρέπει νά ἀγωνιοῦν βαθύτατα γιατί ὄχι μόνο δέν πέρασε ἡ ἐποχή ἐκείνη, ἀλλά γιατί σήμερα συνεπικουρεῖται δραστηρία ἀπό τόν ἀποκρυφισμό και τήν μαγεία σέ ὅλο τους τό μεγαλεῖο.

Κι ἄν σέ ὅλα, λίγο πολύ, τά «παιδικά» comics τό στοιχείο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ εἶναι παρόν, ὄχι μέ φανταστικές, ἀλλά μέ πραγματικές τελετουργίες, πρακτικές και ἐπωδές (γητεῖες, ξόρκια), στό «ὑπερηρωικό» comic τῶν «Νεαρῶν Τιτάνων» τά πράγματα ἔχουν ξεφύγει λίγο παραπάνω...

Ἀλλά, ἄς παρουσιάσουμε τούς πρωταγωνιστές και τό σκηνικό αὐτῆς τῆς σειρᾶς.

Πέντε «ὑπερήρωες», και τά ὀνόματά τους: Ρόμπιν (Robin), Στάρφαηερ (Starfire)⁹, Μπή-στ Μπόη (Beast Boy)¹⁰, Σάημποργκ (Cyborg)¹¹ και Ρέηβεν (Raven)¹².

Ὁ Robin εἶναι ἡ ἐξέλιξη τοῦ γνωστοῦ βοηθοῦ τοῦ Μπάτμαν, κάτι σάν σύγχρονος «Ρομπέν τῶν Δασῶν» (Robin Hood) σέ νεαρή ἡλικία.

Ἡ Starfire εἶναι ἡ «πριγκίπισσα Koriand'r» τοῦ πλανήτη Tamaran πού κατέληξε στή Γῆ μετά ἀπό διάφορες περιπέτειες.

Ὁ Beast Boy ἔχει τή ικανότητα νά μεταμορφώνεται σέ κάθε ζῶο πού ἐπιθυμεῖ -ἀπό μύγα μέχρι και τυραννόσαυρο- και νά ἀποκτά και τίς δυνατότητες τῆς κάθε μεταμόρφωσης.

Ὁ Cyborg εἶναι ἐν μέρει ἄνθρωπος, ἐν μέρει Ρομπότ, ἀποτέλεσμα δυστυχήματος και ἐπέμβασης τοῦ ἐπιστήμονα πατέρα του.

Ἡ Raven εἶναι ἡ μάγισσα τοῦ γκρούπ κι αὐτή θά μᾶς ἀπασχολήσει κυρίως μέ τήν παρουσία της σέ πρόσφατο ἐπεισόδιο τῆς σειρᾶς, μέ τίτλο: «Spellbound», τουτέστιν: «Γοητευμένος» ἢ καλύτερα, «Δεμένος μέ τά ξόρκια».

Τέλος, ἔδρα τῶν «Τιτάνων», ἡ μεγαλούπολη τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου (San Francisco). Κατοικία τους, ὁ «Γ tower», ἓνα ἰδιόρρυθμο κτίριο, στήν εἴσοδο τοῦ λιμανιοῦ τῆς πόλης· ἓνας περιεργος πύργος/οὐρανοξύστης, σέ σχῆμα κεφαλαίου «Γ», ἐξοπλισμένος μέ τήν τελευταία λέξη τῆς τεχνολογίας και ἀπόρθητος.

Ἀλλά, ἄς μποῦμε στήν οὐσία τοῦ θέματος...

Βασικό μοτίβο τοῦ ἐπεισοδίου, ἡ πάλι τοῦ μάγου «Malchior τοῦ Nor» και τοῦ δράκου «Rorek», ἐνῶ ἡ ἔνδειξη τοῦ σήματος «γονικῆς συναίνεσης» στήν ὀθόνη, «Κατάλληλο γιά ὅλους»!

Σενάριο τοῦ ἐπεισοδίου: Ἡ Raven κλεισμένη στό δωμάτιό της στόν «Γ tower», τήν κατοικία τῶν «Teen Titans», μελετᾷ ἓνα ἀρχαῖο βιβλίο μαγείας. Ἐνῶ σέ κάποια σελίδα του κοιτάζει τήν εἰκόνα τοῦ μάγου Malchior, τό βιβλίο ἀρχίζει νά τῆς μιλά. Εἶναι, λέει, ὁ Malchior φιλακισμένος ἀπό τό δράκο Rorek γιά 1.000 χρόνια ἀνάμεσα στίς σελίδες τοῦ βιβλίου.

8. «The New Batman/Superman Adventures».

9. Starfire = «Φωτιά τῶν ἄστρων».

10. Beast Boy = «Ἀγόρι κτήνος» ἢ «Ἀγόρι ζῶο».

11. Cyborg = «Cybernetic organism» ἢ «Κυβερνητικός (αὐτόματος) ὄργανισμός».

12. Raven = «Κοράκι».

Κι αρχίζει η διήγηση του Malchior: «Κι έτσι εγώ, ο Malchior του Νόρ πολιόρκησα τόν τρομερό δράκο Rorek. Άλλά η δύναμη του Rorek ήταν μεγαλύτερη από εκείνη που μπορούσαν να νικήσουν τά μάγια μου και καθώς τό κτήνος χτύπησε επιστράτευσα όλες τίς μαγικές μου δυνάμεις, και μέ μία κατάρα πιο αρχαία από τό κτήνος...».

Και ακολουθεί η στιχομυθία της Raven με τόν νεαρό μάγο και τό ρομάντζο που αναπτύσσεται παράλληλα...

Raven: «... και δέ μέ βρίσκεις τρομακτική»;

Malchior: «Και βέβαια όχι. **Είσαι σκοτεινή κι αυτό τό παρεξηγούν πολλοί.** Άλλά εγώ σε καταλαβαίνω».

Raven: «Κι εγώ σε καταλαβαίνω!»

...

Raven: «Δέν έχω ξανακούσει γι' αυτό τό μαγικό. Από πού τό μάθες»;

Malchior: «Είναι μέσα στό Μεγάλο Βιβλίο».

Raven: «Έχεις διαβάσει τό Μεγάλο Βιβλίο»;

Malchior: «Και τά Μεγάλα Άρχεϊα και τίς Τερές Πέτρες... Παγιδεύτηκα σ' ένα βιβλίο. Μόνο να διαβάσω μπορώ».

...

Malchior: «Γιά να σπάσεις τήν κατάρα πρέπει να σε διδάξω πάρα πολλά. Πρέπει να σε διδάξω όλα όσα ξέρω... «Τό βιβλίο του Νόρ, τούς στίχους του Άντραμ, τό Ρωμά-

νικουμ, τό βιβλίο του Μπέρσιαν, 6.000 σελίδες μέ μαγικά και ξόρκια... Κι αυτά είναι τά βασικά. Για ανώτερα μάγια πρέπει να ανατρέξουμε στόν παράξενο Ρόρνταλ...»...

Καθώς η Raven πραγματοποιεί τό πρώτο της ξόρκι, δημιουργεί τόν «μαγικό κύκλο» μέ κεριά και λιβάνι. Είναι ο γνωστός «κύκλος» που οι Wiccans χρησιμοποιούν στίς τελετουργίες τους, μαζί μέ τά τεσσαρα στοιχεία: Άλάτι = γή, νερό = ύδωρ, λιβάνι = άήρ, κεριά = πύρ. Η Raven χρησιμοποιεί όλα τά παραπάνω επί σκηνής. Και τά παιδιά μας... παρακολουθούν!

Και έπεται συνέχεια...

Η Raven διαλογίζεται...

Malchior: «**Άσε τήν ενέργεια να διαπεράσει τό κορμί σου. Δώσε στή σκέψη σου δύναμη και φόρμα.**»

Και κάποτε, δήθεν, η Raven διαπιστώνει ότι έχει «έξαπατηθεί»!

Raven: «Σκοτεινή μαγεία, μου διδάσκεις σκοτεινή μαγεία!»

Malchior: «**Είναι σκοτεινή ή παρεξηγημένη όπως εσύ; Άλήθεια, τά μάγια που σου δίδαξα είναι πολύ δυνατά. Όσοι φοβούνται τή δύναμη τά λένε σκοτεινά. Γι' ανθρώπους σάν εμάς όμως δέν υπάρχουν διαχωρισμοί. Χωρίς αυτά τά μάγια δέ μπορούμε να μάστε μαζί.**»

Όλοκληρώνοντας τό έπεισόδιο, η Raven αντιλαμβάνεται ότι έχει παγιδευτεί αλλά κατορθώνει να εγκλωβίσει και πάλι τόν

Malchior -πού ήταν στην πραγματικότητα ο δράκος- στο βιβλίο χητισμοποιώντας την κατάρρα: «*Aldralin lentralany soulorapous nor*»!

Καί θά ρωτήσετε ίσως: «*Η παραπάνω κατάρρα είναι πραγματική ή φανταστική, χάριν του σεναρίου*»;

Καί ή απάντηση είναι: «*Έχει άραγε σημασία ή φράση (τό ξόρκι) ή ή σκοτεινή δύναμη πού ό πονηρός χρησιμοποιεί και την όποία χορηγεί προσωρινά στον ύποχείριό του, τόν μάγο*»;

Άλλά, αν τά παραπάνω τυχόν δέν ευαισθητοποιήσουν κάποιους ή δέν θεωρηθούν αιτία ανησυχίας, άς δούμε, όλοκληρώνοντας, την -κατά τούς δημιουργούς της- γενεαλογία της έφηβης μάγισσας:¹³

Η Raven είναι κόρη της Άρέλλα (Arella) μιās νέας γυναίκας -πεθαμένης πλέον- πού άσχολήθηκε δραστήρια μέ τόν μυστικισμό και τόν άποκρυφισμό. Στή διάρκεια μιās «μαύρης λειτουργίας», ή Arella δέχθηκε νά γίνη «βωμός» γιά τόν Σατανά. Κατά την εξέλιξη της «τελετουργικής συνουσίας» ό «άρχιερέας» πού άρχικά φαινόταν σαν άνδρας, μέ τό πέρας της σεξουαλικής πράξης παρουσιάστηκε μέ την πραγματική δαιμονική του φύση ως «Τράιγκον ό Τρομερός» (Trigon the Terrible).

Τρομοκρατημένη ή Arella από αυτή την εξέλιξη και πανικόβλητη άφου θά κυφορούσε τό παιδί ενός δαίμονα προσπάθησε νά αυτοκτονήσει.

Αυτή είναι ή Raven· κόρη μιās γυναίκας κι ένας δαίμονα!

Τό υπόλοιπο σενάριο δέν έχει περισσότερο ενδιαφέρον.

Τό πραγματικό ενδιαφέρον είναι, τί «ήρωες» άποκοτούν σαν πρότυπα τά παιδιά μας και τί διδάσκονται από τίς «παιδικές» ζώνες της έλληνικής Τ.Υ.;

ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ¹⁴

«*Η Λόρα Μάλορι, Άμερικανίδα νοικοκυρά και μητέρα τεσσάρων παιδιών, από τά προάστια της Άτλάντα, με αίτησή της στα άρμόδια δικαστικά όργανα της χώρας ζήτησε την άπόσυρση από τίς δημοτικές βιβλιοθήκες, των βιβλίων της Τζέι Κ. Ρόουλινγκ με ήρωα τόν διάσημο μάγο Χάρι Πότερ.*

Ίσχυρίζεται πώς οί παγανιστικές αναφορές πού υπάρχουν στις έν λόγω ιστορίες μπορούν νά άποβούν επικίνδυνες και καταστροφικές για τά παιδικά μυαλά. Η Μάλορι είχε κινήσει και στο παρελθόν νομικές διαδικασίες έναντίον των συγκεκριμένων βιβλίων, ώστόσο τό δικαστήριο είχε άπορρίψει τό αίτημά της.

Τό σκεπτικό του δικαστηρίου ήταν ότι «*αν άφαιρεθεί ό Χάρι Πότερ από τίς βιβλιοθήκες, τό ίδιο θα πρέπει νά συμβεί και μέ την Σταχτοπούτα ή τόν Μάκβεθ, πού επίσης έχουν αναφορές σε μάγισσες*».

Σχόλιο «Διαλόγου»: Πότε επί τέλους θα καταλάβουν όσοι άποδέχονται τόν άνωτέρω ισχυρισμό, ότι ή παρουσίαση της μαγείας και των μάγων κατά τό παρελθόν καμία σχέση δέν είχε μέ τόν σύγχρονο τρόπο προβολής, πού ή «Νέα Έποχή του Ύδροχόου» (New Age) χρησιμοποιεί, μέ μοναδικό στόχο νά επιβάλλει τίς διδασκαλίες της στον σύγχρονο άνθρωπο και ειδικά νά παρασύρει τά παιδιά;

Ό μάγος και ή μαγεία των παραμυθιών και της φιλολογίας παλαιότερων έποχών περιγράφονταν σαν πρότυπα κακά και καταστροφικά -όπως έξ άλλου και είναι- και δέν γινόταν καμία περαιτέρω αναφορά στις μεθόδους πού χρησιμοποιούνταν. Αντίθετα, σήμερα, ή αναφορά στην μαγεία άποτελεί «έγκυκλοπαίδια εισαγωγής στον άποκρυφισμό», όπου με λεπτομερείς περιγραφές παρουσιάζονται τά πραγματοποιούμενα στις πρακτικές και τελετουργίες του άποκρυφισμού.

13. <http://www.hyperborea.org/flash/raven.html>.

14. Περιοδικό «ΑΒΑΤΟΝ», τ. 67.

Καὶ ἐπιπλέον, ἐπιχειρεῖται νὰ καθιερωθεῖ τὸ προφίλ τοῦ δῆθεν «καλοῦ» ἢ «λευκοῦ» μάγου, μία πίστη ἀνυπόστατη καὶ ἀπόλυτα καταστροφικὴ γιὰ τὴν προσωπικότητα, τὸν ψυχισμό καὶ τὴν ἐν γένει ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

THE LONGEST JOURNEY - ΤΟ ΠΙΟ ΜΑΚΡΙΝΟ ΤΑΞΙΔΙ

Τὸ ἠλεκτρονικὸ αὐτὸ παιχνίδι κυκλοφορεῖ ἐδῶ καὶ μία δεκαετία περίπου καὶ παρουσιάζει τὴν ἱστορία τῆς April Ryan, μιᾶς 20χρονης κοπέλας πού καλεῖται «νὰ σώσει τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν καταστροφή». Ἄν καὶ τὸ παιχνίδι εἶναι καλοσχεδιασμένο καὶ μὲ ἐνδιαφέρουσα πλοκὴ -γεγονός πού εὐκόλα παρασύρει τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγαλύτερους-, βρίθκει δυστυχῶς ἀπὸ στοιχεῖα μαγείας καὶ ἀποκρυφισμοῦ.

Κατὰ τὸ σενάριο, ἡ μαγεία καὶ ἡ ἐπιστήμη συνυπήρχαν στό παρελθόν εἰρηνικά. Ὅταν ὁμως κάποτε ἡ ἰσορροπία διαταράχθηκε, ὁ κόσμος χωρίστηκε σὲ δύο «παράλληλες διαστάσεις», στὸν κόσμο τοῦ Stark -τὸν κόσμο τῆς τεχνολογίας καὶ ἐπιστήμης, ὅπως τὸν γνωρίζουμε σήμερα- καὶ τὸν κόσμο τῆς Arcadia, ὅπου ἐπικράτησε ἡ μαγεία.

Γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, 13 πρόσωπα, ἕξι μάγοι, ἕξι ἐπιστήμονες καὶ ἓνας πού κατεῖχε τὴν γνώση καὶ τῶν δύο -μαγείας καὶ ἐπιστήμης-, συγκεντρώθηκαν γιὰ νὰ ἀναγορευθοῦν «Φρουροὶ τῶν Κόσμων». Ὁ μεγαλύτερος ἀπ' αὐτοῦς ἔγινε ὁ «πρῶτος Φύλακας» (Guardian) καὶ μεταφέρθηκε σὲ ἓναν πύργο μιᾶς ἄλλης διάστασης ἀπὸ ὅπου μποροῦσε νὰ ἐλέγχει τὰ πάντα· ἔγινε «ἴσος μὲ τὸν Θεό», ὅπως ἀναφέρεται χαρακτηριστικὰ στό σενάριο τοῦ παιχνιδιοῦ.

Κάθε 1.000 χρόνια, ὁ «Φύλακας» ἀντικαθίσταται. Ὁ διάδοχός του, πρὶν ἀναλάβει τὰ νέα του καθήκοντα, πρέπει νὰ ταξιδέψει καὶ στοὺς δύο κόσμους, νὰ γνωρίσει τὰ διὰφορα πλάσματα, πού κατοικοῦν ἐκεῖ, νὰ ἀποκτήσει τὴν **ἀπόκρυφη γνώση** καὶ νὰ συγκεντρώσει τὰ «8 ἀντικείμενα» -4 λίθους καὶ

4 διαμάντια-, πού θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ δημιουργήσει «τό κλειδί» γιὰ τὸν «Πύργο τοῦ Φύλακα», τὸ «Disk of The Balance¹⁵».

Καθὼς ἡ ἱστορία ἀρχίζει, ὁ «Φύλακας» ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείψει τὸν πύργο του χωρὶς νὰ ἔχει βρεῖ διάδοχο, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἰσορροπία τῶν κόσμων νὰ διαταραχθεῖ. Οἱ δύο κόσμοι ἀρχίζουν νὰ συμπλέκονται, νὰ ἀλληλοπεριχωροῦνται, γεγονός πού θὰ ἔχει σάν συνέπεια τὴν καταστροφή τους, ἐκτός ἂν βρεθεῖ ὁ διάδοχος τοῦ «Φύλακα».

Ἡ April Ryan ζεῖ στὸν κόσμο τοῦ Stark καὶ μέχρι ἐκεῖνη τὴ στιγμή εἶναι μία τυπικὴ εἰκοσάχρονη, μὲ κύρια ἐνδιαφέροντα τίς σπουδές καὶ τοὺς φίλους της. Τὰ παράξενα ὁμως ὄνειρα καὶ ὁράματα πού βλέπει, ὁδηγοῦν τελικὰ τὴν ἴδια καὶ τοὺς φίλους της στό συμπέρασμα ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ διάδοχος τοῦ «Φύλακα». Πρέπει, λοιπόν, νὰ ἀποκτήσει τὴ γνώση πού τῆς χρειάζεται καὶ παράλληλα νὰ πολεμήσει τὴν «σέκτα τῶν Vanguard», πού προσπαθοῦν αὐτοὶ νὰ ἀποκτήσουν τὴ δύναμη τοῦ «Φύλακα». Μέντορές της εἶναι α) ὁ «Cortez the Red», πού στὴν ἀρχὴ παρουσιάζεται σάν 60χρονος Ἴσπανός, ἀλλὰ τελικὰ ἀποδεικνύεται πὼς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς «τέσσερις δράκους», πού ἔχουν στὴν κατοχὴ τους τὰ διαμάντια-κλειδιά, καὶ β) ὁ ἐπίσκοπος «Tobias τῆς Arcadia».

Ἄν καὶ τὸ σενάριο μπορεῖ ἀπὸ μόνο του νὰ καταδείξει τὴν ἐπικινδυνότητα τοῦ παιχνιδιοῦ αὐτοῦ, θὰ ἀναφέρουμε μερικὰ ἀκόμα χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξέλιξη τοῦ παιχνιδιοῦ, ἡ ἡρωίδα -καὶ κατ' ἐπέκταση ὁ παίκτης- καλεῖται νὰ συνεργαστεῖ μὲ ἀπατεῶνες καὶ νὰ παρανομήσει πολλές φορές, νὰ ἐξαπατήσει, νὰ διδαχθεῖ **ἀλχημεία**, νὰ χρησιμοποιήσει τίς **«ἐσωτερικὲς τῆς δυνάμεις»** πού **«εἶναι στενὰ συνδεδεμένες μὲ τὰ ταλέντα σου»**, ὅπως θὰ μάθει ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ της, ὅταν θὰ τὸν συναντήσῃ, νὰ **ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ πνεύματα τῶν νεκρῶν** καὶ νὰ **ἐκτελέσῃ ξόρκια**.

15. «Δίσκος τῆς Ἐξισορρόπησης».

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

13/10/2006

Σας ευχαριστούμε πολύ διά τήν αγάπη σας, αλλά και για τό ενδιαφέρον τόσων ἐτῶν, νά ἐνημερώνετε τόν κόσμο για τίς καινούργιες «θρησκείες» - αἱρέσεις πού φυτρῶνουν σάν τά μανιτάρια κάθε τόσο.

Ἐμεῖς πρέπει νά εἴμαστε εὐγνώμονες ἀπέναντί σας γιατί μᾶς προσφέρετε ἔτοιμο τό ὑλικό για τήν ἀντιμετώπισή τους.

Θά ἤθελα νά μοῦ στείλετε τά βιβλία: 1) «Θεοσοφία - Νέα Ἐποχή. Ἀντίχριστη ἰδεολογία παγκοσμίου ναζισμού» καί 2) «Ναί ἤ ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ;».

Σας εὐχαριστῶ πολύ.
Τερεῦς Ἐμμανουήλ Ραπτάκης,
Ἀμιρᾶς Βιάννου, Κρήτη.

Παράλληλα, μέσω τῆς μαγείας, ἡ ἡρωίδα θά λύσει καί προσωπικά της προβλήματα, ὅπως π.χ. «Θά ἀποκαταστήσει τίς διαταραγμένες σχέσεις της μέ τόν πατέρα της».

Ἡ προσπάθεια ἰσοπέδωσης τῶν πάντων εἶναι ἐμφανής σέ ὁλόκληρο τό παιχνίδι. Χαρακτηριστικά ἀναφέρουμε τήν ἀπάντηση πού δίνει στήν ἡρωίδα ἕνας παπικός ἱερέας, ὅταν αὐτή ἀνακαλύπτει ὅτι αὐτός ἀνήκει παράλληλα καί στό ἱερατεῖο τῆς Arcadia, εἶναι δηλαδή μάγος: «Ἡ πίστη στό Θεό καί ἡ πίστη στήν Ἱσορροπία δέν εἶναι τόσο διαφορετικές. Ἡ μία συμπληρώνει οὐσιαστικά τήν ἄλλη».

Τό παιχνίδι αὐτό εἶναι ἐξαιρετικά ἐπι-

κίνδυνο, καθώς μυεῖ σταδιακά τόν παίκτη στόν ἀποκρυφισμό, ἐνῶ παράλληλα παρουσιάζεται ἰδιαίτερα γοητευτικό, μέ θαυμάσια γραφικά καί πολλή ἐνδιαφέρουσα πλοκή, γεγονός πού παρασύρει τόν παίκτη καί τόν προτρέπει νά δώσει βαρύτητα στή ἀποκρυφιστική καί ἀντιεκκλησιαστική θεματολογία του.

Εἶναι, λοιπόν, ἰδιαίτερα ἀναγκαῖο νά ὑπογραμμίσουμε τό πόση προσοχή χρειάζεται στήν ἐπιλογή τῶν ἠλεκτρονικῶν παιχνιδιῶν, πού συχνά ἐπιτρέπουμε ἤ καί οἱ ἴδιοι προσφέρουμε στά παιδιά μας, ἄν δέν θέλουμε νά τά ὀδηγήσουμε μόνοι μας τελικά στή μαγεία, στίς αἱρέσεις καί στήν παραθρησκεία.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν ἐφέτος, στά πλαίσιά της Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἱρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς Ἐταιρίας «Σκοπιά» τῶν «**Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά**» (Κάθε Τετάρτη, 6.00'-7.00' μ.μ.)
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῶν **Πεντηκοστιανῶν**. (Κάθε Δευτέρα, 6.00'-8.00' μ.μ.)
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Νεοειδωλολατρίας**. (Κάθε Δευτέρα, 6.30'-8.30' μ.μ.)
4. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**» (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο-Γνωστικές, Σατανιστικές, κ.λπ. ὁμάδες). (Κάθε Τετάρτη, 7.00'-8.00' μ.μ.)

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: 210 6396 665.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, **89,5 FM**, μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

1) Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως. Τετάρτη, 16.00-17.00 & 12.00-1.00 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ. (Πανελλήνια Ἑνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τής Οἰκογενείας καί τοῦ Ἄτόμου). Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

2) Ἐκκλησία καί Αἱρέσεις. Πέμπτη, 16.30-17.00 & 2.00-2.30 (βράδυ).

Παραγωγός: Π. Ε. Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ. Ε. ἐπί τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

Ἀπό τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας, **91,2 FM**, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή

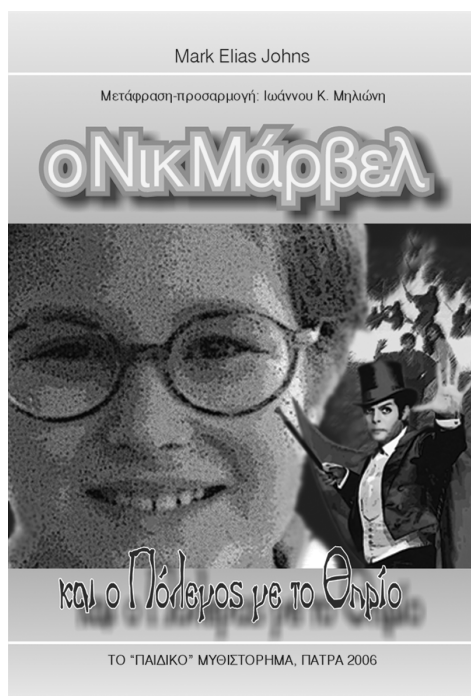
3) Ἀντιαιρετική Δράση. Σάββατο, 14.15-15.00.

Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός.

Ἴστοσελίδα τής **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**

www.ecclesia.gr, e-mail: **iera-synodos@ecclesia.gr**,

Ἴστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: **www.ppu.gr**

Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΗΡΙΟ

*Ἐνα βιβλίο τοῦ Mark Elias Johnes
σέ μετάφραση καί προσαρμογή
Γιάννη Μηλιώνη.*

Ἐν ὄνομα τοῦ «Νίκ Μάρβελ» εἶναι ἕνα «μυθιστόρημα», ὅμως ἕνα «μυθιστόρημα» ἀλλοιώτικο ἀπό τ' ἄλλα.

Εἶναι γραμμένο γιά παιδιά, ἀλλά, ὅπως λέει κι ὁ μεταφραστής του, γιά παιδιά ἀπό 9 μέχρι καί 99 ἐτῶν.

Εἶναι γραμμένο γιά τά παιδιά τής γενιᾶς αὐτῆς καί μέσα σ' αὐτό, τά νέα παιδιά θά συναντήσουν τή γενιά τους, μέ τά καλά της καί τήν ἀσχήμια της κι ἴσως στό τέλος νά θελήσουν ν' ἀξιοποιήσουν τά καλά.

Ἐν ὄνομα τοῦ «Νίκ Μάρβελ» εἶναι ἕνα «μοντέρνο» βιβλίο, πού μιλά στή σημερινά παιδιά στή γλῶσσα τους, στή γλῶσσα, πού αὐτά καταλαβαίνουν καί μέσα ἀπό τή γλῶσσα αὐτή

περνᾶ κάποια ἄλλα πράγματα, πού τά σημερινά παιδιά ἴσως δέν ἀκουσαν ποτέ κι ἴσως δέν φαντάζονται κἄν ὅτι ὑπάρχουν.

Ἐν ὄνομα τοῦ «Νίκ Μάρβελ» γράφτηκε γιά σένα καί γιά τό παιδί σου, ἀλλά εἰδικά γράφτηκε γιά τό παιδί τοῦ «γεῖτονα», πού δέν ἔχει καί πολλές σχέσεις μέ τήν Ἐκκλησία.

Κάποια ἀπό τά γεγονότα καί τά πρόσωπα πού ἐμπλέκονται στό «μῦθο» εἶναι φανταστικά, κάποια ἄλλα ὅμως ὄχι, κι ἀπό ἐσένα ἐξαρτᾶται νά βρεῖς τελικά τήν ἀκρῆ.

Ἄξιζε νά τό διαβάσεις τό «μυθιστόρημα» αὐτό. Θά σοῦ λύσει πολλά ἐρωτήματα, πρῖν σοῦ δημιουργήσει καινούργια.

«Νίκ Μάρβελ»: Διάβασέ το, διάδωσέ το, χάρισέ το ὅπου μπορεῖς!

**Άγιορείτου ιερομονάχου π. Άλεξίου (Trader) Καρακαλλινού.
«ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ:**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
ΣΤΟΥΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΥΣ
ΜΕ ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ»

Μετάφραση: Άρχιμανδρίτου Αύγουστίνου Μύρου.

Πρόλογος: Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μεταλληνού.

Το βιβλίο του αμερικανικής καταγωγής άγιορείτου ιερομόναχου π. Άλεξίου (Trader) Καρακαλλινού, αποτελεί έμπεριστατωμένη θεολογική απάντηση στο Προτεσταντικό αίρετικό Κίνημα των Πεντηκοστιανών και γενικότερα των «Χαρισματικών».

Πρόκειται για ένα βιβλίο με αντικειμενική αξιολόγηση των στοιχείων που προσφέρουν οι πηγές, με ακρίβεια των ζητημάτων που διαπραγματεύεται, με την επισήμανση νέων πτυχών του συγκεκριμένου θέματος, με την αξιοποίηση προσωπικών έμπειριών του συγγραφέως και με ανιδιοτελή αγάπη για την ωφέλεια αυτών προς τους οποίους απευθύνεται.

Ο συγγραφέας, έχοντας γνωρίσει βαθύτερα την Όρθοδοξία -άφου μετεστράφη προς αυτήν από τους Μεθοδιστές-, βρέθηκε στην ανάγκη να έρευνήσει επίμονα και επισταμένα τόσο την ιστορία τους, όσο και τα δόγματα τους με βάση την κοινή έμπειρία των Προφητών, των Αποστόλων και των Αγίων όλων των μετέπειτα εποχών, αναζητώντας μία φωτισμένη απάντηση μετά από μακροχρόνια και ένδελεχη έρευνα.

Το βιβλίο αυτό του πατρός Άλεξίου έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι βλέπει την αίρεση των «Χαρισματικών» μέσα από την προοπτική της ήσυχαστικής μας παραδόσεως, που είναι ή σπονδυλική στήλη της Όρθοδοξίας των Αγίων μας.

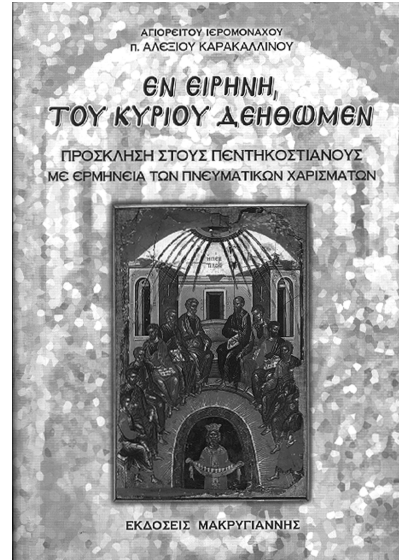
Όπατηρ Άλέξιος άξιοποιεί την χιλιόχρονη ιστορία του Άγιου Όρους και των αγίων του για να όρίση την καθιερωμένη Όρθόδοξη έρμηνεία σχετικά με τα πνευματικά χαρίσματα. Οι άναγνώστες θα μείνουν κατάπληκτοι,

μαθαίνοντας ότι οι περισσότερες σύγχρονες έρμηνείες για το «χάρισμα των γλωσσών» βασίζονται σε σοβαρά παραπονημένες (άγγλικές) μεταφράσεις Άγιογραφικών χωρίων. Ό πατήρ Άλέξιος ξεκαθαρίζει το θέμα αυτό και συγχρόνως έξηγει το μήνυμα και τη σημασία του χαρίσματος της γλωσσολαλίας με βάση την άσκητική-μυστική παράδοση της Έκκλησίας.

«Σ' ένα κόσμο, όπου έπιζητείται με άπληστία ή εύκολη έμπειρία και περιφρονείται ή άληθινή γνώση -αυτή που αποκτάται με κόπο-, το κίνημα των Πεντηκοστιανών σε κάθε του μορφή φαίνεται να προσφέρει την πιό ιδανική απάντηση. Άλλα το καίριο ερώτημα παραμένει: Είμαι ή απάντηση αυτή άληθινά χριστιανική;».

Το βιβλίο αυτό πρέπει να το διαβάσει κάθε Όρθόδοξος κληρικός, κάθε Χαρισματικός ή Πεντηκοστιανός, που ενδιαφέρεται για την Όρθόδοξη Έκκλησία, και κάθε Όρθόδοξος λαϊκός, που έπιθυμεί να γνωρίση περισσότερο για την Πίστη του και την σχέση της με τον σύγχρονο πολιτισμό.

Έκδόσεις «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ», Κοζάνη.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καί Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καί παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοί καί Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετεναρ୍କωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμο τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικές Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, Ὁρθόδοξη θεώρηση καί ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

20. Προβληματική καί στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπροῦκλιν, τόμοι Α', Β' καί Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιά τήν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄκομη συνιστοῦμε

24. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικές πνευματικές ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως, Ἀλιάρτος 20-26/9/1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτική Ἐλευθερία, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ἢ παραθρησκεία; Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
30. Λεωνίδου Ι. Φιλιππίδου. Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
31. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναί ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Δ' ἔκδοση, Ἀθήνα, ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητική ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς (τηλ. 23710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καί νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου.
3. Α' Εὐρωπαϊκή συνδιάσκεψη - Καταστροφικές λατρεῖες καί ψυχο-ομάδες, Λεμεσός, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).
4. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλαγκόφτη, Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μιά πραγματική ἀπειλή, ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ.: 2310-222.511).

Τά παραπάνω βιβλία διατίθενται στά βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δέν βρῆσατε τά βιβλία 1-31, μπορεῖτε νά ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νά σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπί ἀντικαταβολῆ.